

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

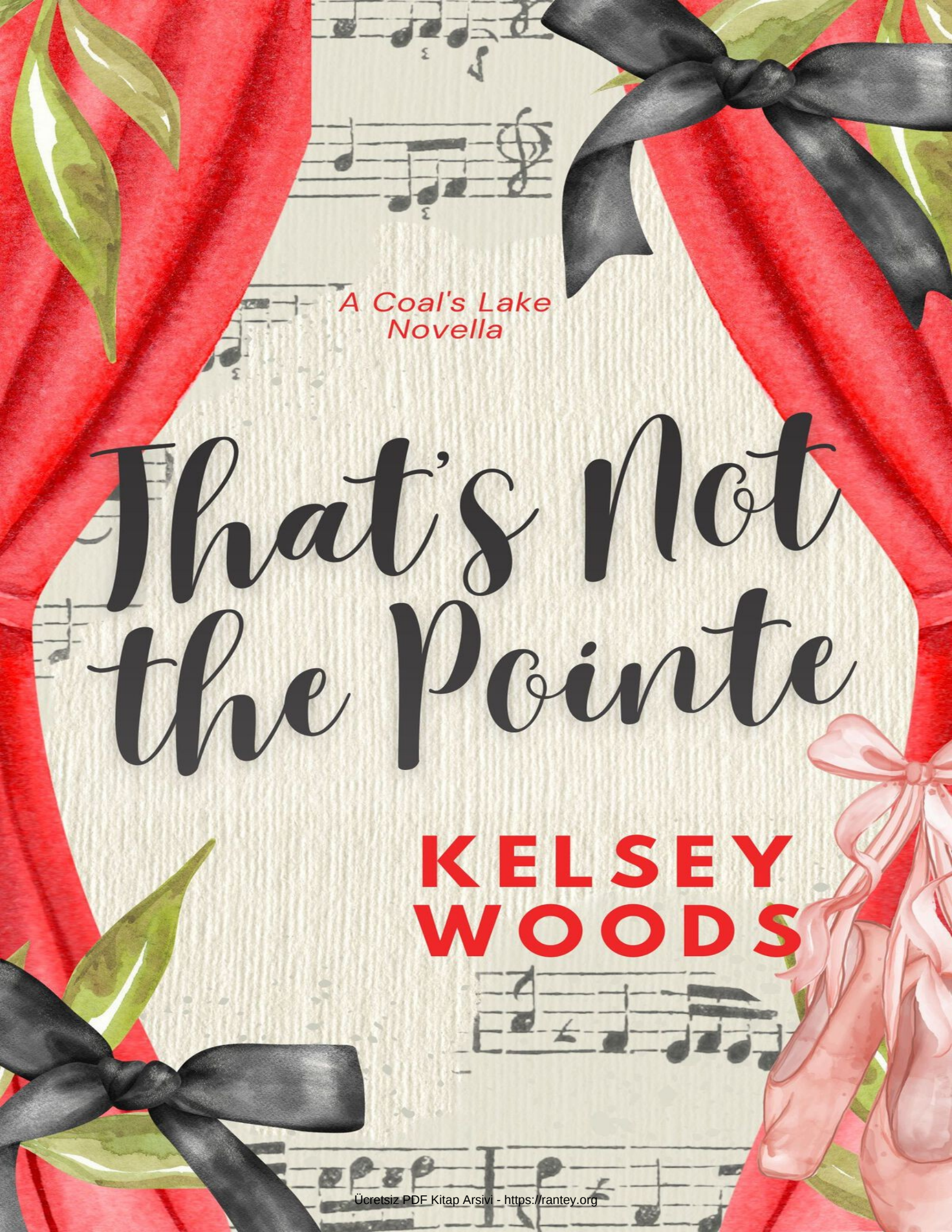
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



*A Coal's Lake
Novella*

That's Not the Pointe

**KELSEY
WOODS**



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

That's Not the Pointe

KELSEY WOODS

Bir erkek tarafından heyecanla split yapıp yapamayacağı ya da taytının altına ne giydiği sorulan her dansçı için.

Sanat bizden çok daha büyüktür, bir kez ele geçirdiğinde.
Emily Carr

Content Warnings

Açık kapı, detaylı seks sahneleri.
Hafif döl oyunu.

Contents

1. [Lettie](#)
2. [Andrew](#)
3. [Lettie](#)
4. [Andrew](#)
5. [Lettie](#)
6. [Andrew](#)
7. [Lettie](#)
8. [Andrew](#)
9. [Lettie](#)
10. [Andrew](#)
11. [Lettie](#)

[Sonsöz](#)

[Kelsey Woods Hakkında](#)

[Also by Kelsey Woods](#)

BÖLÜM 1

Lettie

T Serin vinyl zemine uzanıp belimi marleye yapıştırarak kalp atış hızımın düşmesini beklerken tavan dönüyordu.

Bu dersin en iyi kısmı olabilir. Uzuvar Jöle gibi, her şeyini verdiğini bilerek.

"Keşke bunu daha sık yapsak," dedi Abby, karnına doğru dönüp gülümseyerek.

Siyah perçemini nemli alnına doğru fırçaladı. "Ben de öyle. O ders müthişti."

Yakın zamanda küçük bale topluluğuna katılan arkadaşımı zar zor da olsa takip ediyordum. Bale öğretmek, bale yapmaktan çok daha farklıydı. Abby birkaç yıl çıraklık yaptıktan sonra, her ne kadar Coal's Lake'te yer alamayacağı anlamına gelse de, korodaki yerini hak etmişti. Beş yaşımızdan beri neredeyse her gün onunla dans etmeyi özlemiştim. Yine de farklı çağrılarımız vardı. Onunki büyük şehre taşınmak ve sahnede gönlünce dans etmektir, benimki ise çocukluğumuzun bale stüdyosunu devralmak ve geçinmek için kışımı yırtmak.

Küçük kızların yeni becerilerde ustalaştığını görmeye, öğrencilerimin ilk pointe ayakkabılarını kazanmalarını izlemeye ve en gergin dansçıyı kendine güvenen dansçıya dönüştürmeye bayılıyordum. Fakat

Tüm bu yaratıcı şeyleri dans dünyasının iş tarafıyla harmanlamak? Bu iki dakikalık hızlı bir değişimden daha zordu. Bunun ötesinde özel bir hayatınız var mıydı? Zaman yoktu. İşin içine flört etmeyi de sıkıştırdığımda erkekler programımı anlamıyordu.

İkinci kattaki stüdyonun dışındaki sokaklar, Calgary şehrinde hafta içi bir sabahın normal telaşıyla doluydu. Pahalı, şık dış giysiler her yerdeydi. Bin dolarlık takım elbiseleri örten bin dolarlık ceketlerle karşılaşmak Coal's Lake'teki bir sabahtan çok farklıydı. Evde dış görünüş o kadar önemli değildi ve şu ana kadar bunun için ne kadar minnettar olduğumu fark etmemiştim. Arkadaşımdan ayrılmak berbattı ama tanıdık olana dönmek için can atıyordum.

"Şovun için her şey hazır mı, Lettie?" diye sordu.

Derin bir nefes aldığımda buz gibi hava ciğerlerime doldu, ofisimde yapılacaklar panosunun beni beklediğini biliyordum. Kostüm provaları, kıyafet provaları, programların tamamlanması...

"Parlatılacak birkaç şey daha var."

Bu gösterinin başarılı olması için elimden geleni yapmıştım ve çocuklar da her zaman ellerinden geleni yaptılar. Gerisi kadere kalmıştı.

"Keşke gelebilseydim." Abby'nin sesi samimiydi. "Harika olacağını biliyorum."

"Ben de isterim. Orada olmanı çok isterim," dedim ve o dairesinin kapısını açarken solmuş siyah ceketimi omuz silkerek çıkardım.

"Kolordu'da çok fazla prova var."

Bunu ben de biliyordum. Bazen Abby'yi kıskandığımı hissederdim. Bunu anlayacak kadar duygusal zekaya sahiptim. Bir şeyi kıskanabilir ve yine de onun sizin için doğru yol olmadığını bilebilirsiniz. Stüdyomda kendi başıma dans etmek ve ileri seviye bir sınıfa katılmak için ara sıra seyahat etmek benim normalimdi. Burada şehrin sokaklarında isimsizdim, evimde ise bale öğretmeni Bayan Lettie'ydim ve öğrencilerimin markette bana el sallamasından asla bıkmazdım.

Saç tokalarını teker teker çıkardı ve cebine soktu. "Gerginim."

Abby'nin şirket üyesi olarak ilk performansı benim Sevgililer Günü Resitalimle aynı gündü. Arkadaşım her zaman aklımın bir köşesindeydi. Onun gösterisini kaçırmak beni öldürdü.

"Bu iş sende." Dirseklerimizi birleştirdim. "Farkına bile varmadan solist olacaksın."

Dans çantalarımızı küçük dairesinin ön girişine bırakıp botlarımızı çıkarırken Abby güldü.

"Daha yeni Corps yaptım. Bana birkaç yıl ver" dedi ve kafasını buzdolabına sokup bana bir meyve suyu attı.

Şişeyi aldım ve duşa doğru ilerlerken soğuk narenciye içeceğini geri çektim.



Abby'nin banyosunda eşyalarımı çıkardım ve kirli kıyafetlerimi çantama tıktırdım. Yapacak zaman yoktu. Çamaşır yıkarken, üç saatlik yolculuğu karanlıkta yapmak istemiyorsam öğle yemeğine kadar yola çıkmam gerekiyordu. Arkadaşımın çift kişilik yatağında onunla birlikte uyumak yerine kendi yatağında uyumak çok hoş olurdu. Saçımdaki jöleyi yıkarken ve hangi müziği dinleyeceğime karar verirken yolculuk bile kulağa hoş geliyordu. Shostakovich, belki. Klasik müzik eşliğinde araba sürmek en iyi koreografi fikirlerimi aldığım yerdı. Arabam not defterleriyle doluydu, böylece kenara çekip adımları karalayabiliyordum. Hazırda hiç parça sıkıntısı çekmezdim.

Erkenden yediğimiz öğle yemeğinden sonra Abby'ye veda etmek her zamanki gibi zor oldu. Büyük aptallar, ikimiz de ağladık.

"Merde," dedi, bok anlamına gelen ama tiyatro dünyasında iyi şanslar anlamına gelen bir deyim kullandı.

"Gösteriden haftalar önce birine şans dileyebilir misin?" Güldüm.

"Şey, az önce yaptım. İşte böyle."

"Hemen dönerim," dedim ve birbirimize cırt cırt gibi yapışıp ayrılmayı reddetmeden önce apartmandan aceleyle çıktım.

Kömür Gölü'ne yaklaştıkça daha da sakinleşiyordum. Andante'nin ilk notaları kamyonetimin hoparlörlerinden çalarken iç çektim. Şehir silueti dikiz aynamda küçülürken karla kaplı dağlar beni selamladı. Her zaman olduğu gibi, zihnimde yaşayan hayali dansçı hareket etmeye başladı.

BÖLÜM 2

Andrew

Tşeffaf siyah kumaşı sert parmak uçlarımla arasında ipeksi bir hal almıştı. Kumaş parçasını kış ortasında eriyen karların arasına düşmeden yakalamak için hamle yaptım. ve Coal's Lake şehir merkezinin kaldırımlarını kaplayan tuz.

"Hey! Affedersiniz?"

Ren Geyiği Kafe'nin girişinde toplanan insanların arasından dolambaçlı yollardan geçtim. Boyumun avantajını kullanarak onu fark ettim. Brunch için kahve ve yumurtalı sandviç alırken kafede gözüme çarpan kadınla aynıydı. En az üç küçük kız ona el sallamıştı ve o da parmaklarını oynatarak karşılık vermiş, ebeveynleri ellerinden tutup onları götürmeden önce çömelerek onlarla bir süre sohbet etmişti. Belki de anaokulu öğretmeniymiş, diye düşündüm, büyük boy bir kupadan içkisini yudumlarken ve yaban mersinli kekini bitirirken onu izlerken.

Kendimi tanıtmak için cesaretimi topluyordum ki bileğindeki zarif altın saate baktı, baristaya el salladı ve kapıdan çıkıp gözden kayboldu. O an

Çantasından eteği fırlamıştı ve ben bunu peşinden gitmem için bir işaret olarak aldım.

Önümde, ayağındaki kışlık botlara rağmen sıvı gibi hareket ediyordu. Sırtındaki açık çapraz çanta ve diğer eşyaları çamurlu su birikintilerine dökülmekle tehdit ediyordu. Parlak kestane rengi saçları uzun boynundan düzgün bir şekilde kıvrılıyordu.

"Merhaba! ?"

Siktir.

Hanımfendi? Kız kardeşlerim bana bir şey öğretmiş miydi? "Hanımfendi?"

O kadar hızlı döndü ki neredeyse ona çarpacaktım. Loş kafenin dışında kahverengi gözleri parlıyordu ve konuştuğunu anlamam için birkaç saniye onlara bakmam gerekti. Bakışlarımı dudaklarına indirdim, cupid'in belirgin yayı yalayıp çıkarma isteği uyandıran parlak bir parlaklıkla kaplıydı.

Eğlenen bir gülümseme yanaklarını kaldırdı. "Yardımcı olabilir miyim?" Her kelimeyi keskin bir netlikle ifade etti.

"Oh." Sıkıca kavradığım için muhtemelen buruşmuş olan siyah kumaşı uzattım. "Bunu düşürdünüz, Bayan..."

Kumaşa uzandı ve benim için boşluğu dolduracağını düşünmedim, ama parmaklarımı ince bir hareket olduğunu umduğum bir şekilde kaydırdım. Temasla birlikte heyecanım damarlarımda dolaşmaya başladı. Arkamızdaki brunch kalabalığının gevezeliğinden bile onun küçük nefes alışını duyabiliyordum. İnce parmaklarının benimkiler üzerindeki hissi kalbime saplanan bir ok gibiydi. O da benzer bir şey hissetmiş miydi?

"Lettie. Öğrencilerim bana Bayan Lettie der."

Kafede gözlerimi ondan alamıyordum ve şimdi sesini duyduğuma ve tenini hissettiğime göre? Ben gidiciydim.

"Kaçıncı sınıf?" "Kaçıncı sınıf?" diye sordum, tüm o aralık dişli gülümsemeleri gördüğüm için bildiğimden emindim.

"Bir bale öğretmeni."

Onu görebiliyordum. Uzun, kendinden emin yürüyüşü. Boynunu ve başını öylece çevirişini.

"Ve bu," kumaşın çekiştirildiğini hissettim, "rehin tuttuğun benim eteğim."

O anda bırakmalıyım. Ama beni ona bağlayan tek şey buydu. Lettie daha iyi tanımam gereken biriydi.

"Seni kahve içmeye götürebilir miyim?" Anlaşmayı mühürlemek için umutsuzca ağzımdan kaçırdım.

İçini çekti, kahverengi gözleri kısıldı. "Sadece bir kahve içtim." "Başka bir zaman. Ve adımı bilmek istemiyor musun?"

Bana teşekkür edebilmen için mi?"

O parlak dudaklarını birbirine bastırdı, sonra eteğini tekrar çekti.

"Ne için teşekkür ederim?" "Eteğini geri verdiğim için."

"Henüz bu hizmeti yerine getirmediğiniz. Ve hayır, adını bilmek istemiyorum. Bir erkek arkadaş için çok meşgulüm."

Oh, bu eğlenceliydi.

Bu fikir karşısında gözlerim parladı. "Erkek arkadaş mı? İşte şimdi konuşmaya başladık."

Bir erkek arkadaş, aptal bir kahve randevusundan çok daha iyiydi. İlk buluşmalarla işim bitmişti.

İnsanlar kaldırımın iki yanında etrafımızda dolaşıyordu.

"Peki, bana adını söyle."

"Andrew. Andrew Garrison."

Emin değildim ama sanırım göğüslere bakmanın kadınlardaki karşılığı neyse onu yaptı. Göğsümü biraz daha şişirdim.

"Harika. Hayır Andrew, erkek arkadaşlara ayıracak vaktim yok. Bale stüdyomla evliyim. Üstelik Sevgililer Günü Resitalimize iki hafta kaldı, yani tüller ve baş belası ebeveynlerle dolu bir denizde boğuluyorum ve dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım yok."

"mi dağıtıyorum?" Kazanan bir gülümseme sundum.

Ağzının kenarları kalkmaya başladı ama sonra yapması gereken işlerin listesini çıkarmaya başladı.

Gittikçe daha hızlı konuşuyor, stresi omuzlarını sıkıştırıyordu. Tuhaf kaçacak olsa da ona sarılmak istedim. Kadını göğsüme çekip, eğer şovu da kendisi gibi olursa çok başarılı olacağını söylemek istedim.

Belki de soğuktan kaynaklanan küçük bir titreme onu sarstı ve ben de ellerini tutarak bir kumar oynadım. Şaşırtıcı bir şekilde bu jesti kabul etti. Tutuşumu yeniden ayarladığımda omuzları kulaklarından uzaklaştı. Yine, teninin tenimdeki hissi beni asla bırakmamak için tarif edilemez derecede güçlü bir dürtüyle sardı.

"Yapamam," diye fısıldadı, şaşırtıcı bir güçle geri çekildi.

Ve sonra siyah kumaşın parmaklarımızdan kurtulup yere düşüşünü izledik. Saniyeler içinde etek doymuştu, ayaklarımızın dibinde bir yığın halindeydi.

"Oh, . Özür dilerim, Lettie."

Onu almak için eğildim, yün kazağımın kolundan akan su yüzümü buruşturdu.

"Belki ben-" Bir çözüm bulmaya ve o randevuyu kabul etmesini sağlamaya hevesli bir şekilde başladım ama ondan hiçbir iz yoktu. Elimde damlayan malzeme ve göğsümde bir ağrıyla sokağın köşesinde durdum.



MCevap vermem gerektiğini anlamadan önce telefonum korkunç sayıda çaldı. Kızkardeşlerim hiç değilse Acımasız.

"Bu Sis-sational Trio değil mi?" dedim, telefonumu mutfak tezgâhımdaki meyve kâsesine dayayarak.

Takma isim karşısında uyum içinde inleyerek ortaya çıktılar. Çocukken, art arda doğan üç kız kardeşe sahip olmak hem varlığımın felaketi hem de sürekli bir eğlence kaynağıydı. Bir yetişkin olarak, jüri hala

ne tam olarak onlar getirdi için benim hayat.
Son zamanlarda o talep edilmeyen
görüşlerdi.

"Taşrada hayat nasıl, ağabey?" diye sordu Diana.

Gözlerimi devirip bir elma kaptım, ısırırken suyu çenemden
aşağı aktı.

"İğrenç," dedi Felicity, üçlünün her zaman en düzgün olanı.
"Hâlâ münzevi gibi mi yaşıyorsun?"

Mutfak havlusuyla yüzümü sildim. "Münzevi gibi
yaşamıyorum. Haftanın beş günü çalışıyorum."

"Tamamen fazla nitelikli olduğun bir işte," diye ekledi
Diana.

Parmağımınla onu işaret ettim. "Bunun için çok erken,
Di." "Saat öğleden sonra 3."

"Evet, saat 11:59 da yeterince geç olmaz. Burada müzik
öğretmekten mutluyum. Sonumun böyle olacağını düşünmüş
müydüm? Tabii ki değil. Ama Coal's Lake ile ilgili
anlamadığınız bir şey var."

Üçü de perdenin arkasından ağır bir şüphecilikle beni
süzerken mutfağımda cırcır böcekleri vardı. Amcam vefat
edip bana Alberta'nın güneyinde bir arazi bıraktığında, orayı
incelemek için uçtuğum gün hiçbir beklentim yoktu. Lisede
müzik öğretmeni için açık bir pozisyon olması tamamen
tesadüf müydü, asla bilemeyeceğim. Ama kısa süre önce
senfonideki yerimi kaybetmişim ve bir anlık "boş ver"
tavıyla başvurduğum ve işi kabul ettim. Artık müzik programı,
sürekli bütçe kesintilerine rağmen hiç olmadığı kadar
büyümüşü.

Küçük kasaba öğrencileriyle, havasız bir tiyatrodan bilet
başına iki yüz dolar ödeyen insanlara gösteri yapmaktan çok
daha fazla fark yarattığımı hissetmekten kendimi
alamıyordum. Ödüllerini kazanmışım, ayakta alkışlanmayı hak
etmişim ve kız kardeşlerimin beni biraz rahat bırakmalarını
diliyordum.

"Orada biriyle nasıl tanışacaksın ki? Neredeyse kırk
yaşındasın!"

Felicity teatral bir şekilde başını salladı.

"Kahretsin Di, otuz altı yaşımdayım!"

Omuz silkti. "Toparladım. O kocaman evi, odaları boş kalsın diye mi inşa ettiğini söylüyorsun?"

"Sizler ayrılıyorsunuz. Çok olduğum için olmalı."

Mevcut en hızlı uydu internetine sahiptim.

"Sakın buna cüret etme!" diye bağırdı Felicity.

Kulağımı avuçladım. "Seni çok iyi duyamıyorum. Bu kış donarak ölmek için gidip biraz odun kesmem lazım."

Samantha, en küçük kız kardeşim, bütün zaman boyunca zıplattığı küçük yeğenimi susturdu.

Ben de bunu istiyordum. Yapabilsem onu paravanın içinden sıkıştırırdım.

"Yarın ararız!"

"Daha azını beklemezdim," dedim ve aramayı sonlandırma düğmesine gereğinden fazla kuvvetle bastım.

Ses sistemime doğru yöneldiğimde çorap ayaklarım istediğim gibi ses çıkarmadı. Kız kardeşlerim beni nasıl kamçılayacaklarını çok iyi bilirlerdi. Elbette yaşımı, bekâr olduğumu ve birkaç hafta içinde hayatımın tüm yörüngesini değiştirdiğimi biliyordum. Koridorda her yürüdüğümde boş yatak odalarını görüyordum. Aşırı pahalı ses sistemimden karamsar Beethoven dökülürken Lettie'nin hayalleri odanın içinde dönüp duruyordu. Tüm ev son teknoloji hoparlörlerle donatılmıştı, böylece evin içinde dolaşabilir ve tek bir notayı bile kaçırmayabilirdim.

Belki de yakacak odun kesmek istiyordum, diye düşündüm Beethoven'ın 7^{inci}'sinin son notaları kaybolurken. Çift kapı oturma odasından sık ormana bakan geniş bir arka güverteye açılıyordu. Yerde yüksek kar yığınları vardı, yılın bu zamanında ağaç örtüsüne pek güneş girmiyordu.

On iki ay önce odun kesmek gibi riskli bir işi asla yapmazdım. Parmaklarıma, bileklerime ya da omuzlarıma bir şey olmuş ve müziğimi etkilemiş olabilir. Şimdi ise

Buraya sık sık gelmeyi severdim, şöminem için gereğinden fazla odun yığmıştım. Şehir hayatını geride bıraktığımdan beri dönüşen tek şey zihnim değildi. Aynada sahip olduğumu bilmediğim kaslarımı gördüm. Lettie onları fark etmiş gibiydi.

Baltanın sert sapı avuç içlerimi ısırdı ama her vuruşta gelen sıcak hissi memnuniyetle karşıladım. En azından bir an için Lettie'nin teninin ne kadar pürüzsüz olduğunu unutmamı sağladı. Kaldırımdaki buluşmamızın tek buluşmamız olmasına razı değildim.

BÖLÜM 3

Lettie

"T "Topuz," diye başladım, "çocuğunuzun kafasının arkasına takılmış bir kapı tokmağı gibi görünmemeli."

Ebeveynlerin yarısı telefonlarına bakıyordu ve bana doğru bakan birkaç de ölümüne sıkılmış görünüyordu. Tek istediğim on dakikaydı. On dakikalarını onlara gösteri için nasıl düzgün topuz yapacaklarını öğretmek için kullanacaktım, böylece sahnem saç tokalarıyla dolmayacaktı ve aynı lanet ebeveynler küçük Emily'nin kakülleri gözlerine kaçtığı için fotoğraflar berbat çıktığında şikayet etmeyecekti.

Ciddiye alınmayı istemek çok mu zordu? Gösterinin profesyonel görünmesini istemek? Çocuklar çok çalıştılar ve her derste bana en iyi davranışlarını sergilediler. Belki aileleri de bu disiplinin bir kısmını bulabilirdi. Gösterimi bitirdim ve talimatları daha sonra e-posta ile göndermeye karar verdim.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim," dedim sesimdeki hayal kırıklığını bastırmaya çalışarak.

Veliler dışarı çıktı ve ben de bir sonraki dersten önce aceleyle tuvalete gittim. Aynada kendime bakarken gözlerimi koyu halkalar çevreliyordu. Gecelerim bir şeylerle doluydu

resital yaklaştıkça yapılacaklar listesi hiç bitmiyordu. Başka bir şey hatırladığımda nefesim kesildi.

"Terzi!"

Dersleri için gelen genç hanımlara el sallarken gülümsemem sıkıydı. Terziye sesli mesaj bırakarak son dakika düzeltmeleri için gelmesi için bir zaman ayarlamasını istedim. Öğrenciler yabancı otlar gibi büyümüşü ve elimde çok kısa olan bir avuç kostüm vardı. Suyumu yudumlarken çantamı karıştırdım ve bir gün öncesini hatırlayınca içimden küfrettim.

En sevdiğim siyah şifon şal etek, muhtemelen üzerine basıldıktan sonra bir çöp kutusuna atılmışı. Dün onu geri vermek için beni sokakta kovalayan Andrew'u hatırlayınca yanaklarım ısındı. Ben kendi içkimi içip bir şeyler atıştırırken onu kahve içerken ve bana doğru bakarken görmüşüüm. Uzun boylu, yakışıklı, iyi konuşuyordu. Bu jest çok tatlıydı, her ne kadar bundan bir randevu çıkarmaya çalışmış olsa da. Onu geri çevirdiğimde gerçekten çok üzgün görünüyordu. Dalgalı kahverengi saçları ve koyu renk kirpikleriyle çok sık hayır cevabı almadığına bahse girerim. Uzun boylu bir yabancının yavru köpek gözlerine kanmamak doğru bir seçimdi.

Pembe çiçekli eteğimi kalçalarımın üzerinden geçirirken surat asmamaya çalıştım. Pepto pembesine bulanmak istemeyen bir bale öğretmeni mi? Korkunç. Ben şık siyah profesyonel bir görünümü tercih ederdim. "Beni ciddiye alın" diyen bir görünüm. Yirmi beş yaşında koca bir bale stüdyosuna sahip olmak büyük bir başarıydı ama insanların bunu yürütmek için ne kadar büyük bir emek harcandığını fark etmelerini sağlamak? Asıl mücadele buydu.



| Gecenin son dersinde stüdyo boyunca yürürken bir esnemeyi daha bastırdım. Midem homurdandı

Ama seyahat kupamdan yudumladığım sıcak çay şimdilik işimi gorecekti.

"Barı lmne kavramak yok hanımlar. Bırakırsanız hemen düşecek misiniz? Küçük bir kontrol yapın."

Genç bayanlardan birkaçı eğilirken sıra boyunca kıkırdamalar başladı. Bu gençler öğretmek için harika bir gruptu. Kendilerini düzeltmelerini izlerken kalbim kabardı.

"şunu bir daha yapalım, olur mu?" Soru retorikti.

Parçayı baştan başlatmak için aceleyle ses sistemine gittim. Bir piyanist için neler vermezdim. Canlı müzik bir bale sınıfına hayat veriyordu ama bu çok pahalıydı ve nitelikli birini bulmak neredeyse imknsızdı. Birkaç yıl içinde bunu başarabileceğimi umuyordum.

Stüdyonun n kapısının büyük bir gürültüyle kapanma sesi dikkatimi çekti. Saatimi kontrol ettim. Henüz ailelerin gelme vakti gelmemişti. Tanrı aşkına, hâlâ bardaydık. Dikkatimi tekrar danslara vererek, rond de jambe egzersizi boyunca onları saydım, çalışan bacaklarının ileri hareketini nerede vurgulamaları gerektiğini duyabilmeleri için müzikle birlikte alkışladım. Bu kez herkesin ağırlığı, ellerinin barre üzerindeki en hafif dokunuşuyla olması gereken yerdeydi.

Arkamdaki kapının keskin tıkırtısı yumruklarımı kalalarımaya yerleştirmeme ve dersimi bölmeye cüret edeni görmek için etrafımda dönmeme neden oldu. Ders devam ederken stüdyoya girmek, bir düğün resepsiyonuna geç gelmek kadar kabaydı. Böyle bir şey yapılmazdı. Ne herhangi bir stüdyoda, ne de benimkinde.

Kocaman, ıslak bir botun temiz siyah zeminime basışını dehşet içinde izledim. Botu giyeni azarlayacak bir cümle kuramadan çenem düştü. Bu oydu. Dünkü eteğini sıyıran adam. Andrew. Koyu renk kot pantolonu bacaklarını sarıyor, ağır paltosu dikkatimi geniş çerçevesine çekiyordu. Rahatsızlık olmalıydı akıyordu

ama onun yerine farklı bir sıcaklık damarlarımda cızırdadı.

En yaramaz öğrencilerim için ayırdığım sesimi kullandım.
"Ayakkabılarınızı yerimden çekin."

Aceleyle geri adım attı. Burada ne işi vardı ki? Beni nasıl bulmuştu ki? Gözetimim altında on bir genç vardı ve onun tuhaf biri olmaması için dua ediyordum. Botlarını çıkarmak için durduktan sonra kendinden emin bir şekilde bana doğru yürüdü, eski zemin gıcırdıyordu. O yaklaşırken boğuk kahkahalar koptu. Belli ki odada onun ne kadar yakışıklı olduğunu fark eden tek kişi ben değildim.

"Kızlar."

Kıs kıs gülmeler kesildi.

"Lütfen müziği kapat, Julianna."

Andrew benim alanıma girdi, baharatlı kokusu beni hemen etkiledi.

"Eteğini geri vermek istedim."

Başımı salladım, iş yerime gelip beni öğrencilerimin önünde bu kadar aptal durumuna düşürmesine sinirlenmiştim. İhtiyacım olan son şey, eve dönerken arabada ailelerine Bayan Lettie'nin dans sırasında bir adamın gelip eteğini iade ettiğini söylemeleriydi.

"Gördüğün gibi bir dersin ortasındayım Andrew." "Oh, güzel, hatırlamışsın."

Sesimi daha da alçalttım ve sadece köprücük kemiğine kadar geldiğimde tehditkâr görünmeye çalıştım. "Keşke yapmasaydım."

Yakınıma eğildi, kulağımın kabuğuna karşı kısık bir ses tonu kullandı. "Böyle alıngan olman hoşuma gidiyor."

Hain kalçalarım beynimden daha hızlı tepki vererek sıkıştı. Neden bu adamın bana cevap vermesinden hoşlanıyordum ki? "Sen bitirene kadar burada bekleyeceğim."

Üzerinde kırmızı kalpler olan pembe çoraplarıyla uzaklaştı. Bunlar Sevgililer Günü çorapları mıydı? Kösedeki bir sandalyeye yerleşti, sırtı aynaya dönük bir şekilde kendini evinde gibi hissetti. Ona bekleme odasında oturabileceğini söylemek istedim ama

Bu etkileşim uzadıkça beni daha da kötü gösteriyordu. Ses sistemine doğru ilerleyerek bir sonraki egzersizi söyledim ve köşedeki mantıksız derecede ateşli ziyaretçiyi görmezden gelmeye kararlı bir şekilde play tuşuna bastım.

BÖLÜM 4

Andrew

T Coal's Lake'te üç dans stüdyosu vardı; bunu internette yaptığım kapsamlı araştırma sonucunda öğrenmiştim. Bir tanesi şehrin dışında, hitap ediyordu, kare dansı gibi sosyal danslar öğretiyorlardı. Diğer ikisi de Lettie ile tanıştığım Ren Geyiği Kafe'den çok uzakta değildi. Web siteleri daha farklı olamazdı. Biri, ana sayfasında dönen bir balerin ve teneke bir müzikle tamamlanan kaotik bir renk karmaşasıydı. Diğeri ise bana Lettie'yi hatırlatıyordu - en güzel şekilde zarif ve sade.

Her sayfayı ince bir logo süslüyordu, bilgiler açık ve netti. Onun olduğuna dair bin dolarım üzerine bahse girdim ve sonra 'öğretmen' sekmesine tıkladım ve güzel siyah beyaz vesikalık fotoğrafını gördüm. Stüdyo onun bebeği idi ama o kadar çok kendini bu işe veriyordu ki bir erkekle kahve içmeye bile gidemiyordu. Belki bunu değiştirebilirdim.

Gerekirse bütün gece bu sert tahta sandalyede oturabilirdim. Sağ kıkır yanağım uyuşmuştu ama sol yanağım da hissizleşene kadar onu izlerdim. Öğretirken kollarının her hareketi beni büyüleyordu. En ilginç de şımarık tavırlarını ne kadar beğendiğimi söylediğimde yanaklarının pembeleşmesi ve göz bebeklerinin büyümesiydi. I

bana duymak istediklerimi söyleyen ve kendilerinin sulandırılmış bir versiyonunu sunan kadınlardan bıkmıştım. Lettie sert bir kişiliğe sahipti ve ben de kendi yolumu bulmak istedim.

Çocuklar onun her sözüne asılır, benim fark edemediğim ipuçları için vücudunu izlerdi. Bu yaştaki çocuklarla her gün çalışan biri olarak onun özel olduğunu biliyordum. Hatta dersin sonunda kızların "Teşekkürler Bayan Lettie" dedikten sonra bana reverans yapmalarını bile sağladı.

Sırıtmamak için yanağımı ısırmak zorunda kaldım çünkü öğrenciler başlarını eğerken o ters ters bakıyordu. Bütün çocuklar gittiğinde, garip bir şekilde durup beni kabul etmesini bekledim. Oda aynalarla çevriliyken bakışlarımdan kaçınmak zordu. Cebimden eteğimi çıkardım. Banyo lavabomda elde yıkadığım, kuruması için astığım ve narin kumaşı yakmamak için üzerine bir kurulama bezi koyarak ütölediğim eteği. Evet, çok kötüydüm.

Ona arkadan yaklaştığımda aynada göz göze geldik. Sığ nefeslerini duyacak kadar yaklaşıp kadar yüksek tavanlı alanı sessizlik kapladı.

"Neden kaldın?" diye fısıldadı.

Çıplak sırtını bir ter tabakası kapladı ve göz temasını sürdürdüğünde, parmağımı zar zor görünen omurgasında gezdirmek için uzandım. İzini sürdüğüm her hafif kabarıklıkta tüylerim diken diken oldu ve sikime kan hücum etti.

"Seni tanımakla ilgileniyorum."

Artık yalnızdık. Ne kalabalık bir caddede, ne de bir bale sınıfının ortasında.

Tek

başına.

Birlikte.

Odayı işaret etti. "İşte burası. Bu benim."

Sanatın nasıl teninize işlediğini ve özünüzün bir parçası haline geldiğini her müzisyen kadar iyi biliyordum. Ama Lettie . Ben de aynı şeyi yapmıştım, gerçekten. Sadece çıkıyordum.

Senfoninin diğerk üyeleri. Müzikten başka bir şey konuşmazlardı.

Pembe çiçekli eteğinin altına bir mayo ve dar bir şort giymişti ama parmağım terden sırlsıklam olmuş sırtının alt kısmına yaklaştığında eteği çıkarma fikri tamamen sapkınca gelmişti. Fiyonkun ince kuyruğunu gevşetirken çekişi hissetmesi gerekiyordu. Bakışlarımı açıkta kalan teninden çektiğimde hâlâ beni izliyordu. Kendine olan güveninden cesaret alarak fiyonk gevşedi ve kaygan kumaş ayaklarımıza doğru uçuştı.

"Sen etraftayken eteklerim yere düşüyor gibi görünüyor, Andrew."

"Ne tuhaf," dedim, temiz siyah kumaşı ince belinin etrafına sararken aynaya gülümseyerek.

Onu da diğeri gibi bağlamak için elimden geleni yaparken sesi bir fısıltı gibiydi. "Enkaz değil."

"Hayır. Ben sakladım."

"Bu benim favorim," dedi, ellerim hala belini sararken bana doğru dönerek. "Bunu bana bir arkadaşım verdi."

Narin ellerini karnıma koyup göğsüme doğru kaydırduğında ona sahip olma arzum daha da arttı. Gövdemi keşfeden elleri, spor salonundaki her günü göğüs günü yapmak istememe neden oldu. Nefes nefese kalmasını sağladıktan sonra o güzel küçük kafasını dinlendirmesi için ona mükemmel bir yer verecektim.

Ayaklarının üzerinde yükselerek dudaklarını benimkilere daha da yaklaştırdı. "Teşekkür ederim Andrew. Ama," cadaloz doğrudan dudaklarıma baktı, "yapmamalıyız."

"Neden olmasın?"

Aradaki mesafeyi kapattım ve ondan yayılan sıcaklığı hissedecek kadar eğildim.

"Seni hayal kırıklığına uğratacağım."

Bu üç kelime doğrudan bağırsaklara vurulmuş bir darbe gibiydi. Kendini çok az düşünüyordu.

Belini nazikçe sıktım. "Bundan şüpheliyim."

"Yapacağım." Sesi dalgalandı. "Çıktığım erkekler benim programımı anlamıyor. Çoğu gece saat 9'a kadar stüdyodayım ve hafta sonları da çalışıyorum."

Boğazını temizledi ve kara kaşlarının arasında bir çift çizgi oluştu. "Bu böyle ve ben bunu değiştirmeyeceğim."

Lettie'yi değiştirmeye çalışmakla hiç ilgilenmiyordum. O çatık kaşlarını gülümsemeye çevirmek ve kendini işine adanmasının beni asla hayal kırıklığına uğratmayacağına onu ikna etmek dışında.

"Bu... bu şeyler seni rahatsız ediyor mu?"

Yüzünde bir umut ışığı parladı.

"Hiç de değil," dedim ve bir elimi ensesine götürüp onu öptüm.

Tadı, ders verirken yudumladığı çay gibi sıcak ve tatlıydı. Göğsümü yoğururken inledim ve bunu diğer elimi mükemmel yuvarlak kıkına götürmek için bir davet olarak kabul ettim. İpeksi kumaş, altına giydiği kıyafetlerin kayıyordu. Kadın üç kat giyinmiş olmalıydı ve ben sanki çıplakmış gibi tahrik olmuşum.

"Andrew," diye dudaklarıma yapıştı, onu kabaca kendime doğru çektiğimde ve ona ne kadar yakın olduğumu hissettiğinde.

Öpücüklerimi çenesinden aşağıya, izlediğim güzel boğazına kaydırmaktan kendimi alamadım. Dilimi kulağından köprücük kemiğine doğru gezdirdiğimde terinin tuzu ağzıyla lezzetli bir kontrast oluşturunuyordu. Yakınlarda bir yerde bir telefon çaldı.

Öpüşmeyi kesmek istercesine beni itti. Hiç şansı yoktu, daha bitirmemiştim.

"Mmm, Andrew. Buna cevap vermek zorundayım. Olabilir-"

Dilini emerken inledi. Telefonun canı cehenneme. Lettie'yi sarıp sarmalamak ve açmak bana ait olacaksa bir daha kimseyle konuşmazdım.

"Terzi olabilir!"

Tırnaklarını kestirmekten kaçan bir kedi gibi kollarımda sivilaştı ve şaşırtıcı bir hızla uzaklaştı. Telefona cevap verdiğini duydum, sesi rahatlama doluydu, ben aynadaki yansımama bakıp sırtıyordum. Etrafta dolaşp parmaklarımın duvarlara sabitlenmiş meşe fıçılarının üzerinde gezinmesine izin vererek stüdyosunu inceledim. Bina eskiydi ama mekâna büyük bir sevgi kattığı belliydi. Her yerde genç ve yaşlı öğrencilerin siyah beyaz portreleri asılıydı. Yürüdükçe resimler daha da yaşlanıyordu.

Yakına eğilerek tek bir dansçının fotoğrafına baktım; Lettie. Yüzünün profilini hemen tanıdım. Son bir saattir onu izliyordum ve uzun boynunun kıvrımlarına ve kara kaşlarının anlamlı gözlerini nasıl çerçevelediğine aşinaydım. Resmin altında neredeyse on yıl öncesine ait bir tarih vardı. Lettie çocukken burada dans etmişti ve şimdi burayı o mu işletiyordu? Beni etkilemişti ve ben de onu etkilemenin bir yolunu bulmak istiyordum.

BÖLÜM 5

Lettie

I tarihi üç kez daire içine aldıktan sonra takvimime yapıştırdım. Randevu alınmıştı ve son dakika değişiklikleri tam zamanında tamamlanacaktı.

zaman. Şimdi ofisimden çıkmalı ve stüdyomda öpüştüğüm adama neden müsait olmadığımı hatırlatmalıydım... Nedenleri kendim hatırladıktan hemen sonra. Paketlenmiş takvim bana bunlardan yüz tanesini vermiş olmalıydı ama Andrew'un bir öpücüğü onları geçersiz kılmaya yetmişti. Eteğimi özenle çıkarıp yerine rahat bir eşofman altı ve göğsünde stüdyonun siyah beyaz logosu olan büyük bir sweatshirt giydim.

Beklemesi beni şaşırtmamalıydı. Stüdyodaki tüm ışıkları kapatmış ve kayıtsızca kapı çerçevesine yaslanmıştı. Kot pantolonu ve büyük deri çizmeleriyle neden bu kadar güzel görünmek zorundaydı ki? Yeni bir deodorant tabakasına ihtiyacım vardı ve gözlerimin altındaki koyu halkalar muhtemelen siyah göz seviyelerine yaklaşıyordu. Yanaklarım onun kirli sakalının izi yüzünden hâlâ sıcaktı ve hemen yanına gidip kaldığımız yerden devam etme dürtüsü çok güçlüydü. Arkasındaki kapıda resital için asılı bir el ilanı beni gerçekliğe geri döndürdü.

"O öpücük bir hataydı. Dediğim gibi, Sevgililer Günü Resitali'ne iki hafta kaldı, o yüzden hiç vaktim yok." İri vücudunu işaret ettim. "...erkekler."

Eğlenerek kaşlarını kaldırdı. "Peki ya sadece bir adam?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun." Ben ciddi olmaya çalışırken onun şakacı tavrı karşısında gözlerimi devirmiştım.

Omzumdaki dans çantamı düzelttim. "Yine fermuarı açık bırakmışsın."

"Hmm?"

"Çantan. Hansel ve Gretel gibi arkana ipeksi küçük giysi parçaları atmaya devam edersen 'erkekleri' savuşturmak için çok zamanın olacak."

Ağızımdan bir kahkaha fırladı ve bir sıra adamın kokuşmuş dans ekipmanlarını yerden toplayıp beni sokakta körü körüne takip ettiğini hayal ettim. Sayıklıyor olmalıydım çünkü kahkaha bir kez başladı mı bir daha durmuyordu. Neşe bana çok ihtiyacım olan bir parça enerjiyi aşıladı. Andrew yüzünde eğlenen bir ifadeyle kahkahalarımın azalıp tekrar başlamasını izledi.

"Pekâlâ," dedi, "birileri yorgun düşmüş."

Bana bebek gibi davrandığı için onunla tartışabilirdim ama haklıydı.

Beni binadan çıkarırken stüdyoyu kilitlediğimi ya da karanlık otoparka doğru yan yana yürüdüğümüzü pek hatırlamıyordum ama soğuk hava beni ayıltmıştı. Onun basit kamyoneti benimkinin yanında duruyordu; her ikisinin de ön camları buz gibiydi. Beni şoför kapısına sıkıştırdığında nihayet kıkırdamalarımı bastırabildim.

Fransız kıvrımından kaçan bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırdı, parmak uçlarının teması vücudumda bir heyecan yarattı. Andrew basit bir öpücük ve komik bir yorumla beni yıllardır olmadığım kadar darmadağın etmişti. Ancak adamın beni öpme şekliyle ilgili hiçbir şey basit değildi. Onu yakınımda tutmak için duyduğum ve giderek artan arzu da öyle.

"Lettie, o inanılmaz yoğun hayatında birbirimizi daha iyi tanıyabilmemiz için bize biraz zaman ayırabilir misin?"

Adamın azmi vardı. Gerçekten bu gece gitmesini istiyor muydum?

"İlk tanışmamızdan bu yana sadece bir gün geçti," diye hatırlattım ona. "Sanki bundan çok daha uzunmuş gibi geliyor."

Andrew'un gözleriyle karşılaştığımda onlara bakmaktan rahatsızlık duymadım.

"Ben stüdyo ile evliyim," dedim.

Uzandı ve sıcak parmaklarını sol elimin içinden geçirdi, parmak eklemlerimi öpmek için yüzüne götürdü.

"Stüdyo sana yüzük almadı." "Konu bu değil."

"O zaman ne?"

Bahanelerim tükenmişti. Andrew beni sokakta kovalamadan önce mükemmel bir dengeye sahiptim ama şimdi onun azmi ve nazik davranışları dünyamı alt üst etmişti. Bu geceki dansçılarım gibi ben de gerçekten dengede miydim? Yoksa beni destekleyecek bir şeye mi tutunuyordum? Kontrolümü bir an için bırakırsam yüz üstü düşer miydim? Yoksa Andrew beni yakalar mıydı? Beni işimi yapmaktan alıkoymak istemiyordu. Ne zaman çıktığım bir erkek beni öğretirken isteyerek izlemişti? Andrew bir buçuk saat boyunca pür dikkat beni izledi. Tanrı aşkına, adam eteğimi yıkadı. Karanlık ve soğuk daireme dönme düşüncesi beni yalnızlığa sürükledi. Kendimi bu fırsata açmadığım sürece asla eve dönebileceğim biri olmayacaktı.

"Peki şimdi?" Bir çılgınlık anında sordum.

Elimi sıkıca kavramaya devam etti. "Coal's Lake'teki kafelerin akşam 9'da açık olduğunu sanmıyorum, Lettie."

"Ne yani, evinde kahve yok mu? Eğer durum buysa bu işin yürümeyeceğini şimdiden söyleyebilirim."

Karanlıkta bile kaşlarının havaya kalktığını gördüm ve boştaki elimi göğsünün hemen içine koymaktan kendimi alamadım.

açık ceket. Tanrım, sıcak hissettiriyordu. Birine sarılmayalı yıllar olmuştu.

"Senin... sabah stüdyoya dönmen gerekiyor mu?" diye sordu avucuma eğilerek.

"Sabah mı? Çok cüretkarsınız." "Birkaç misafir odam var."

Başımı salladım. "Evet, Pazar günleri ders yok ama halletmem gereken bazı işler var."

Sırtımı arabamın buz gibi camından çekti, bir düğmeye basarak kamyonetinin kilidini açtı ve sonra şehre doğru yol aldık.



"W Buralarda mı yaşıyorsun?" Havalandırma deliklerinden fışkıran sıcağı içime çekerek sordum.

"Şehir sınırlarının dışındayım ama çok uzak değil."

Andrew'un eli kalçamda sıcak ve ağırdı, eşofmanımın içinde bile. Vücudunun beni tahrik etme şekli inanılmazdı. Yıllarımı dar kıyafetler giyen erkeklerin etrafında geçirmiştim. Onlarla üstsüz pas de deux dans etmiştim. O işti. Bu zevkti.

Yine, günü egzersiz yaparak geçirdiğimi hatırladım, yine de, bir tür tuhaf mesai sonrası ilk buluşma için yoldaydım. Buna takılma diyebilirdim ama bu doğru olmazdı. Bir otel barında sarhoş bir sersemlikle tanışmadık ya da bir uygulamada sağa kaydırmadık. Birbirimize tesadüfen rastladık ve sonra onun ısrarıyla tekrar karşılaştık. Belki de sinirlerimin vücudumu sarması gerekiyordu, ama Andrew bana samimiyetten başka bir şey hissettirmiyordu.

Arabayı sürerken gerginlik kamyonetinin kabinini doldurdu ve bir kahve içeceğimizi söylerken, tekrar öpüşeceğimizi de umuyordum. Önce yol sertleştikçe bir o yana bir bu yana sallandım. Sonra sırtımı koltuğa dayadım.

bir tepeye tırmandı. Kendimi sabitlemek için başımın üstündeki kolu tuttum ve kamyonun motoru kükredi.

"Şehir sınırlarının dışında, ha?"

"Söz veriyorum neredeyse geldik. Burası bir çeşit araba yolu gibi."

Yol düzleştikçe ve etkileyici bir ev göründükçe ışık parıltıları daha parlak hale geldi. Yürüdüğümüz engebeli yoldan sonra ormanın içinde bir kulübe bekliyordum.

"Size ne iş yaptığınızı sormadım."

Gülme sırası ondaydı. Bu ses beni neredeyse stüdyodaki kahkahalarım kadar canlandırdı.

BÖLÜM 6

Andrew

"İ öğretmenlik yapıyorum," dedim ve dışarı çıkıp Lettie'nin kapısını açtım.

Bu doğruydu, ama kesinlikle benim Özgeçmiş.

Büyük boy rustik kulübemi görünce ağzı açık kaldı.

"Lise, ha? Güzel, peki sen hangi ?"

Umursamazlığına güldüm, çantasını omzundan aldım ve onu ahşap merdivenlerden ön kapıya doğru götürdüm. Lettie buradaydı. Benim evimde. Buraya daha önce hiç kadın getirmemiştim. Ormanda gözlerden uzak olmak bana huzur veriyordu.

"Amcam ben gençken vefat etti. Ailenin yüz karası sayılırdı. Hiçliğin ortasında bir arazisi vardı. Bir değişikliğe ihtiyacım olana kadar neredeyse unutmuştum."

Botlarını çıkardı ve ben de ceketini aldım. "Vay canına... belki bir yerlerde kara koyun amcalarım vardır."

Ben eşyalarımızı yerleştirirken Lettie ana yaşam alanına girdi. Parmaklarını yumuşak kumaşın üzerinde gezdirmesini izledim.

deri koltuğun arkasına serilmiş, özenle katlanmış yorganı fırçaladı.

"Coal's Lake'ten önceki ev mi?"

"Toronto. Üç kız kardeşim hâlâ orada yaşıyor. Annem ve babam tam zamanlı seyahat ediyor. Burası inşa edilirken epeyce gidip geldim."

"Gerçekten muhteşem, Andrew."

Gerçek bir ev sahipliği yapmam gerektiğini düşündüğümde ağzı açık bir şekilde kirişlere bakıyordu.

"Aç mısın?"

Omzunun üzerinden baktı. "Açlıktan ölüyorum. Bütün gün ders verdim. Üzgünüm, daha önce bir şeyler söylemeliydim, böylece arabaya servis yapan bir yerden geçebilirdik."

Arabaya servis mi? Öğünler boyunca çalışıp sonra da çöplerle karnını doyurursa kendini çok yorardı. Bu onun normal rutini miydi? Öfkemi yuttum ve yorganı kaptım.

"Otur." Başımı kanepeye doğru salladım.

Şaşırmış görünüyordu.

"Lütfen otur, Lettie. Dışarıda yemek yemeyeceğiz ve sen burada, bu battaniyenin altında oturup dinleneceksin."

İsteksizce kendini derin kanepeye bıraktı. Onu yatırdığımda kırmızı ve altın rengi yorgan üzerini tamamen örttü.

"Akşam yemeğini hazırlamaya yardım edebilirim."

Teklif güzeldi ama sesi şimdiden yorgun geliyordu.

"Kesinlikle olmaz. İş gününü daha yeni bitirdin. Ben şu ateşi yakayım," diyerek yandığında tam bir gösteri merkezi olan nehir taşı ocağı işaret ettim. "Sonra da makarna ."

Göğsünün yorganın altında yükselip alçalmasını izledim ve ateşi yakmaya başladığımda gözlerinde bir parıltı vardı.

"Andrew, az önce benim mükemmel akşamımı tarif ettin."

Ocağa doğru gülümsedim; alevler yanaklarımı ısıtıyordu.



Lettie akşam ilerledikçe değişti. Altında rahat bir kanepe ve ev yapımı bir yemekle karnında rahatladı. Stüdyoya götürebileceği öğle yemeklerini hazırladığını ve eve döndüğünde ateşi yaktığını hayal ettim. Yoğun bir hayatı vardı ve bir erkek arkadaşa ayıracak zamanı yok muydu? İyi o zaman. Ona sadece hayatını iyileştirebileceğimi gösterecektim. Kolaylaştırabileceğimi.

"Ama neden Sevgililer Günü Resitali?" Kahvesini yudumlarken sordum.

Yorganı paylaşmam için beni davet etti ve sanki bu normal bir olaymış gibi birbirimize sarıldık.

Daha dik oturdu, gözleri parlıyordu. "Noel Resitalleri çok abartıldı. Kimse başka bir melek kostümü görmek istemiyor, biliyor musun?"

Melek kostümleri hakkında hiçbir şey bilmiyordum ama her kelimesine tutunuyordum.

"Ve pek çok aile tatil için şehir dışına çıkıyor, bazen bana haber bile vermeden. Haziran'da yıl sonu resitalleri mi? Çocuklar çok yorgun."

"Tamam, biliyorum. Haziran çok vahşi."

Saçını düzeltti.

"Aynen öyle. Yani, yılın en yoğun aylarından birinde iki yüz çocuktan mükemmel katılım almaya çalıştığınızı düşünün. Ayrıca, gösterilere ev sahipliği yapan mekânlar çok yüksek ücretler talep ediyor." Ellerini havada gezdirdi. "Sevgililer Günü Resitali'ne girin."

"Kurnaz bir iş kadını. Bunu sevdim."

Bundan bahsederken yüzündeki neşe çok açıldı, ancak stresin bir kısmı da geri geldi.

"Bunu ilk kez deniyorum. Şimdiye kadar daha az harcama yaptım, provalara katılım daha iyi oldu ve daha önce hiç olmadığı kadar çok bilet sattım."

Yavaşça onu kanepedeki rahat pozisyonuna geri ittim.

"Bilet alabilir miyim?"

Bana kuşkulu bir bakış fırlattı. "Bilet almak istiyorsun."

Omuzlarımı silktim. "Evet, neden olmasın?"

İçini çekti, "İşime en ufak bir ilgi gösteren bir erkekle hiç çıkmadım. Her zaman..." Göğsünü kabarttı ve sesini bir oktav alçalttı. "Bale pek bana göre değil."

Onun bu izlenimi karşısında homurdandım. "Herkesin sanatı kendine ama sanat herkes içindir."

Kolumu ona dolayarak saçlarını arkada tutan tokaları aradım ve teker teker çıkardım.

"Ne yapıyorsun?"

"Rahatlamana yardım ediyorum."

"Rahatım. Ateşin önünde bir battaniyenin altındayım ve bir ho-"

Artık sıkı saç modelinden kurtulmuş olan kafa derisine masaj yaparken dudağını ısırıldı.

"Bir..." Alay ettim.

"Bir erkekle."

Düzeltilmesine kıkırdadım. "Rahatlamıştın. Resital hakkında konuştuğça omuzların kulaklarına yaklaştı. Ve saçını bir dakika içinde yaklaşık beş kez düzelttin."

Boynunu kıvırdı ve iç çekti. "Tam bir stres vakasıym, değil mi?"

"Hayır. Sen stresli değilsin, streslisin. Ben de rahatlamana yardımcı olacağım."

Lettie'nin gözbebekleri büyüdü. "Oh... peki bunu nasıl yapacaksın?"

Fikirler sonsuzdu. Tam burada, kanepede. Ona akşam yemeği hazırladığım mutfak tezgahının üzerinde. Dışarıda jakuzide.

Ocakta ateş kısık yanıyordu ve eğer izin günümünden dolayı yorgunsam, onun harap olması gerektiğini biliyordum.

"Seni stüdyoya geri götürmemi ister misin?"

İsteyeceğim son şey onun burada sıkışmış hissetmesiydi.

"Kalmayı çok isterim. Senin evin... benim dairemden çok daha ev gibi. Gizemli mafya parasıyla inşa edilmiş olsa bile."

Lettie'nin burada rahat hissettiği fikri göğsümde bir sıcaklık yarattı.

"O kadar kötü bir şey değil, sizi temin ederim. Yatmaya hazır mısın?"

Lettie'nin alt dudağı, üst dişlerini dudağına geçirirken solgunlaştı.

"Önce düşünuzu kullanabilir miyim?"

Ona teklif ettiğim ilk şey bu olmalıydı. Sanki saatlerce spor kıyafetlerimle oturmak istermişim gibi.

"Merdivenlerden yukarı çıkıp sağdaki son odaya girersen banyoyu bulacaksın. İstedğin her şeyi alabilirsin."

Ateşi söndürmek ve mutfak tezgahındaki görünmez kırıntıları silmekle vakit geçirdim. Merdivenlerden çıkarken onun arkadaşlığını özlemiştim. Kız kardeşlerim son zamanlarda münzevi bir yaşam sürdüğüm konusunda haklıydılar ama bu artık eskimeye başlamıştı. Lettie ile sohbet doğal bir şekilde akıyordu, bu geceki arkadaşlığı bana enerji veriyordu ve sonra bir ton tuğla gibi çarptı; bu tam olarak hayatımda özlediğim şeydi.

Hiçbir şey beni yatak odama girdiğimde karşılaşacağım manzaraya hazırlayamazdı. Lettie şifonyerimin üzerine eğilmiş, sadece bir havluyla çekmecelerimi karıştırırken saniyeler içinde kaya gibi sertleştim. Havlu kalçalarının arkasından yukarı doğru çıkarken inledim, düzgün baldırlarının ve belirgin üst bacaklarının görüntüsünü içime çektim. Dudaklarımdan çıkan istemsiz sesle irkildim, o kadar hızlı bir nefesle fırladı ki havlusu tamamen düştü.

"Aman Tanrım," dedi, etkisiz bir şekilde göğüslerini ve kalçalarının tepesini birer eliyle kapatarak. "Ben sadece

giyecek bir şey arıyorum."

"Buyurun," dedim, ellerim iki yanımda yumruk olmuş, gözlerimi siper etmelerini söylerken beynimi dinlemeyi reddediyordum.

Aklımdan bir şeyler geçirmesini izledim, sonra bir nefes aldı ve iki kolunu da indirdi. Lettie kendinden emin bir şekilde önümde duruyordu. Teni duştaki sıcak sudan dolayı parlak pembeydi ve sabunumun baharatlı kokusunu alabiliyordum. Onun benim gibi kokması fikri beni çılgına çevirmişti.

Beni halının üzerinden ona doğru geçmekten alıkoyan tek şey irademdi. Bu gece sevişmek zorunda olmadığımı bilmesi gerekiyordu. Bu akşam onunla saatler geçirmek ruhumun seksle ilgisi olmayan bir parçasını tatmin etti. Tüm bu kelimeler ve daha fazlası, arkasına uzanıp şifonyerimin üzerine atladığında dilimin ucundaydı. Kremi kalçalarının görüntüsü karşısında yutkundum, hafif sivri ayakları sanki çıplak kıcını mobilyalarımın üzerine koymamış gibi masumca sallanıyordu. Nasıl eğlenileceğini bildiğini öğrenmek, artık kendimi tutamayarak ona doğru ilerlerken yüzümde bir sırıtışa neden oldu. Dizlerim haliya öyle bir kuvvetle çarptı ki, eğer kot pantolon giymemiş olsaydım, çiğ kalacaklardı.

"Benim yanımda sürekli giysilerini kaybediyorsun, Lettie," dedim sert bir sesle.

"Muhtemelen çıplak kalmam gerektiğine dair bir işaret."

Her iki dizine de birer öpücük kondurdum. Duştan çıktığı için hâlâ sıcak olan teni, kalçalarını ayırmaya çalıştığımda pürüzsüzdü.

"Benim için aç."

Tanrım, ne beklediğini görmek istiyordum. Meme uçları sertleşmişti, göğsü hızla inip kalkıyordu ve ıslak olup olmadığını bilmem gerekiyordu.

"Kibarca iste." Onun şurup gibi ses tonu, bırakın istemeyi, yalvarmaya bile hazır hale getirmişti beni.

"Lettie, lütfen o güzel bacaklarının arasında ne sakladığını görmeme izin ver."

Neyse ki beni süründürmeye hiç niyeti yoktu. Kasları gevşedi ve kalçalarını ayırdım, bu kadar pürüzsüz teni görünce kot pantolonumun içinde acı verici bir şekilde sertleştım. Kıcının etini kavrayarak onu şifonyerin kenarına doğru çektim. Omuzlarım, ben işe koyulurken onun ayaklarını uzatıp rahatlaması için mükemmel bir yükseklikte duruyordu.

BÖLÜM 7

Lettie

I Sanal bir yabancıyla eve gittiğimde ne beklediğimi bilmiyordum, ama pahalı görünümlü mobilyasının üzerine tünemişken amımın yalanması değildi.

Andrew önce sağ uyluğumun, sonra da sol uyluğumun kıvrımlarında geziniyor, sıcak ağzıyla beni o kadar çok tahrik ediyordu ki yerimde zor duruyordum. Tehlikeli pozisyon, yaklaşmamı ve istediğimi almamı engelledi: Andrew'un ağzı klitorisimin etrafında sabitlenmişti.

"Bu hiç de rahatlatıcı değil!" Sesimin oktavını yükselterek bağırdım.

"Yakında rahatlayacaksın."

İlerlerken göğsü şifonyere çarpıyor, resim çerçeveleri devrildikçe takırdıyordu. Dilinin her turu, giriş yerimden klitorisime doğru yumuşak bir şekilde defalarca sürüklerken işkence edercesine yavaştı. Hafifçe arkaya oturup iki parmağıyla dudaklarımı araladığında nefesim kesildi.

"Siktir, boşaldığında ne kadar ıslandığını görmek istiyorum."

Benimle o derin, çakıllı sesiyle konuşmaya devam etseydi yüzünü anında ıslatırdım.

"Neye ihtiyacın var, tatlım? Parmaklarıma mı? Hmm?" Merkezime karşı mırıldandı.

Tatlım? Kalp çorapları anlam kazanıyordu. Bu adam umutsuz bir romantik miydi?

"Evet, her şey, Andrew."

Kalçalarımı kavradığında irkildim ve sonra hiç mücadele etmeden ayağa kalktım. Yeni aç beni saçlarını bir tutamak gibi kullanmaya zorladı ve bizi görkemli sayvanlı yatağına götürürken hiç aldırıyor gibiydi. Bu gece kaç tane ilk yaşayacaktım? Bir şifonyerin üzerinde tatlı ve şimdi de tür porno sırtında yolculuk.

Beni yatağa indirdi, parmaklarım hâlâ onun dalgalı siyah saçlarını kavriyordu. Her şey için ricamı unutmamıştı çünkü iki kalın parmağını ıslaklığıma soktu ve dudaklarını mükemmel bir emişle klitorisimin etrafına sardı. Uzun parmaklarını içimde ustalıkla dolaştırırken oluşan dolgunluk onun adını haykırmama neden oldu. Bacaklarım sanki az önce en yavaş adagio'yu yapmışım gibi titriyordu.

"Oh, Tanrım."

"Tadı şeker gibi, ."

Amım onun yetenekli parmaklarının etrafında sıkıştı ve klitorisimi her emişi mükemmel bir baskı oluşturdu. Tavan vantilatörü sanki açılmış gibi bulanıklaştı ve ben onun için boşalırken Andrew'un başını bacaklarımın arasına hapsettim. Beni usulca yalayarak, parmaklarını o kadar yavaş pompalayarak zevki çıkardı ki her geri çekilişin sonuncusu olacağından endişelendim. Aşağıya baktığımda gözleri yüzüme sabitlenmişti ve hissettiğim zevk, utanmayı bile düşünemeyeceğim kadar güçlüydü.

"İşte, Andrew. Sakın durma."

Tam klitorisime karşı konuştu. "Asla."

Ve dudaklarının hassas tenim üzerindeki fısıltısı, göğsümden bir çığlık koparan bir orgazmın içine düşmeden önce beni kaldırdı.

Oda tekrar odaklandığında Andrew dizlerinin üzerine kalktı tamamen giyinikti ama üstü başı dağınıktı.

Farkında olmadan saç tellerini çekiştirdiğim saçlarının halinden belliydi ve koluyla çenesini silerken bana memnuniyetle sırttı.

"Bu gece çıplak uyuyan tek kişinin ben olmama izin vermeyeceksin, değil mi?"

Başparmağıyla omzunun üzerinden çerçeveleri devrilmiş şifonyeri işaret etti. "Sana aradığın kıyafetleri getireyim."

Andrew yatağından kalkmak istedi ama ben kolunu yakalayıp pazusunu sıktım.

"Kıyafetlerden kurtul." "Peki, öğretmenim."

Gömleğini başının üzerine çekerken gözlerimi devirdim. Tanrım, göğsü daha önce hissettirdiği kadar güzel görünüyordu. Kesilmiş kıllar göğüs kaslarını kaplıyor ve güçlü bir göbeğin üzerinde hafifçe iz bırakıyordu.

"Eğer siz de öğretmenseniz bunun işe yarayacağını sanmıyorum."

"O zaman senin öğrencin olacağım." Sırıtarak kemerini koyu renk kot pantolonunun ilmiklerinden usulca kurtardı.

"Öyle mi? Peki sana ne öğretebilirim? Klasik bale bilginizi genişletmek mi istiyorsunuz?"

"Hmm." Pantolonunu çıkarıp güçlü ve zayıf bacaklarını ortaya çıkarırken derin düşüncelere dalmış gibi bir ifade takındı.

Üzerime düştü ve ağırlığını başımın iki yanındaki kollarına verdi.

Şehvet dolu gözlerinden bir tutam saçı süpürdüm. "Seni boşaltmak için daha fazla pratik yapmam gerektiğini mi düşünüyorsun?"

Andrew'un dudakları benimkilere öyle yumuşak dokundu ki gıdıklandım. Nefes alışım hızlandı, göğsüm onun vücudunun lezzetli ağırlığı altında yükselip alçalmak için çok az alana sahipti.

"Lettie, tatlım?"

Neden bu adamın benim için şimdiden bir sevgi sözcüğü seçmiş olması karşısında eriyordum?

Dudakları tekrar ayrılmış ağzımın üzerinde gezindi. Öpücüğüne daha fazla dayanamadım ve birleşene kadar başımı yataktan bir santim kaldırdım. Andrew ben öpüşürken

inledi.

Ellerinden birini başımın arkasına ve nemli saçlarımın arasından geçirmeden önce onu sıkıca öptü, böylece kontrolü ele alabildi. Öpüşme tutkulu ve talepkâr bir hal aldı ve ben de kalçalarımı sallayarak aletin boxerının içinde ne kadar sert olduğunu hissettim.

Öpüşmemize son vermeyi reddederken kelimelerim birbirine karışmıştı. "İkimizi de nasıl boşaltabileceğini göster bana."

Andrew neredeyse kendini yatağının başucundaki masaya doğru fırlattı. Çekmeceyi açarken bir resim çerçevesini devirdi.

"Oh, güzel," dedim prezervatifle döndüğünde. "Burayı mahveden tek kişi ben değilim."

"Tatlım, seninle işim bittiğinde bu oda tanınmaz hale gelecek."

Prezervatifi dişleriyle yırtıp açarken kıkırdadım. "Fazla abartmayalım."

Andrew'un kahkahası derindi.

"Beni dışarı çıkarır mısın, tatlım?"

Daha yeni yüzüne boşalmıştım ama içimde taze bir sinir dalgası alevlendi. Boxerındaki şişkinlik büyüktü. Kocaman. Kumaşı aşağı doğru sıyrıp Andrew'un tamamen devasa ereksiyonunu ortaya çıkarırken boğazım kurudu. Eğilip dilimin düz kısmını sızıntı yapan ucuna bastırdığım anda kuruluk dağıldı.

Ağzımı olabildiğince açtığımda köşelerden salyalar damlıyordu. Gözlerimi açıp elimi şaftının üzerine koyduğumda, sadece iki santimini yutmayı başardığımı fark ettim. Bir iniltiyle beni üzerinden çekerek boxer'ını tamamen çıkardı, sonra beni yastıklara yasladı ve ona yer açmak için kalçalarımı ayırdı.

"Hiçbir şeyi abartmıyorum, Lettie. Şimdi umalım da amcığın ağzından daha fazlasını alabilsin."

Yanağına bakarken neredeyse nefesim kesiliyordu.

Göbeğimle aynı hizaya gelecek şekilde kıpırdanarak ona baktım.

"Belki de daha iyi bir öğretmene ihtiyacım vardır," diye karşı çıktım.

BÖLÜM 8

Andrew

Lettie yatak odasında beklediğimden çok daha fazlasıydı. Şık profesyonel her dokunuşta biraz daha çözülüyordu. O gözlerim kapanıyordu.

Aletimin başı tam olarak bitmesini istediğim yerde çentiklendi.

"Devam et o zaman," dedi, dudakları öpücüklerimden kıpkırmızı olmuştu.

Benimle alay ediyordu ve eğer dikkatli olmazsa, bu odayı yok etme sözümü yerine getirecektim. Fikri yok etmek için, bunun için hiç zamanı yoktu. Bu gecedен sonra birlikte çok zaman geçireceğiz. Bundan emin olabilirsiniz.

Lettie'nin ateşli amına birkaç santim sokarken kalçalarım öne doğru itildi. Çıkardığı soluk soluğa ses, aletimin içine neden oldu. Sırılsıklam ve ipeksi bir yumuşaklıkla her şeyimi içine aldı, iri kahverengi gözleri bu his karşısında yuvarlandı. Kalçalarımı kaldırdığımda Lettie'nin gözleri geri yuvarlandı, iniltisi bana sikimi ne kadar sevdiğini söylüyordu.

Mükemmel bacaklarını kalçalarımın doladı ve bana doğru bastırarak yıldızları görmemi sağladı. O kadar güzel inerken o bacaklar beni bir mengenede kilitli tuttu ki beni nutkum tutuldu. Kim lanet kim burada?

Arkama uzanarak ayak bileklerinin kilidini açtım, sol dizini yakaladım ve dirseğimi altına geçirdim. Göğsüne kolayca bastırdım, göğsünü o kadar lezzetli bir şekilde yukarı ittim ki, meme ucunu ağzıma almak için öne doğru eğildim.

Artık hareket etmekte özgürdüm, ben de öyle yaptım, kalçalarımı geri çektim ve içine girdim. Sıcaklık dalgaları omurgama yayıldı.

"Andrew!"

"Beni böyle tutmaya devam edersen çok hızlı boşalacağım."

Lettie'nin yanakları pembeleşti ama kalçalarımızın arasına uzandı, klitorisine dokunduğunda göz kapakları titriyordu. ",
bu çok ateşli. Burası ikimizin de
gel."

Verdiği tek cevap, müzikten daha tatlı bir dizi sestti.

Her iki kalçasını da göğsüne doğru bastırarak şekilde kendimi ayarladığımda, onun sikimi alışını, küçük parmaklarının amını tıngırdatışını günahkâr bir bakışla izledim. Tüm enerjimi altımdaki kadını memnun etmeye harcadım ve yüzünün daha önce kalçalarının arasına gömüldüğümde olduğu gibi aynı çarpıcı ifadeye dönüştüğünü gördüğümde, gurur beni ele geçirdi.

"Geliyorum," diye nefesini tuttu, parmakları beni sıkarken hareketsizleşti.

Bıraktım. Vuruşlarım kekeleydi, patladığımda ter omurgamdan aşağı kayıyordu.

"Oh, Lettie. Sik beni, bu iyi hissettiriyor."

Üstüne yığıldım, belli belirsiz onu ezdiğimin farkındaydım. Ama o bacaklarını tekrar etrafıma doladı, ben de sıkışıp kaldım.

"Hey, Andrew?"

"Öyle mi?"

"Çok iyi bir kahve randevusuydu."



Alarmımın hafif vızıltısıyla uyandım, Lettie'yi rahatsız etmemek için susturmak üzere yataktan kayarak çıktım.

Uykuya dalmadan önce birlikte duş almıştık, bu yüzden yiyecek bir şeyler hazırlamak için gizlice aşağı inmeden önce mümkün olduğunca sessizce giyindim.

Merdivenlerden inerken ağlamaklı gözlerimi ovuştururken yüzümdeki aptal gülümsemeyi silemedim. Coal's Lake bana istediğimi hiç bilmediğim bir iş, sığınak gibi hissettiren bir ev vermişti ve şimdi de hayallerimin kadını göstermişti. Kahve bardağıma damlarken başımı salladım.

"Kendini fazla kaptırma," diye mırıldandım.

O akşamı hatırladıkça aletim kabarıırken vücudum bu mesajı almadı. Lettie kalmamayı seçmiş olsaydı bile, mutfağımda durup onu düşünüyor olacağımı biliyordum.

"Günaydın."

Lettie mutfağımın girişinde durmuş, kazaklarımdan birini giyiyordu. V yakası omzundan kaymış ve diğer tarafının da kayması için düzeltmişti. Ayağında yoncalarla kaplı bir çift parlak yeşil çorap vardı.

"Bakıyorum da çekmecemdeki şenlikli çorapları bulmuşsun. Bunlar için kız kardeşlerime teşekkür edebilirsin."

Önce bir ayağını, sonra diğerini göstererek onları gösterdi. "Elbette gösterdim. Onlara daha fazla Sevgililer Günü hediyesine ihtiyacın olduğunu söyle."

Ne kadar zorlandığımı saklamanın gizli bir yolu yoktu, bu yüzden ona bir fincan kahve ikram ederek dikkatini dağıttım ve kendim için bir tane daha hazırladım. Tezgâhtaki bir tabureye yerleşti.

"Dün gece gerçekten güzel vakit geçirdim."

Sesi kararsızdı. Adanın üzerine eğildim ve işaret parmağımın boğumuyla pürüzsüz yanağını okşadım.

"Ben de. Seni tekrar görmek istiyorum."

Kahvesinin yüzeyine üfleyerek buharını uzaklaştırdı.
"Rahatladım. Dün gecedan sonra endişelenmişim-"

"Gerçek olmayan, karşılıklı fayda sağlayan bir seks gecesinden sonra ilgimi kaybedeceğimi mi?"

Güldü ve kupasını dudaklarına götürdü.

"Bana bir elma at ve bir seyahat kupası ödünç alayım, sonra beni stüdyoya götürebilirsin."

"Elma mı?"

"Evet. Şuraya yığılmış yuvarlak, kırmızı şeyler." Çenesini meyve tabağına doğru kaldırdı.

"Sana yumurta ve domuz pastırması pişireceğim ve sen de kahveni orijinal fincanında sıcakken bitireceksin. Sonra üstünü değıştirmen için seni eve götüreceğim."

"Biliyor musun, tartışmayı düşünürdüm ama senin planın çok daha iyi."

Adanın etrafında döndüm ve kafatasının tabanını avuçlarımla içine alarak ağzını kendime çektim. Lettie hemen bana doğru açılıp inledi ve ben de kahveyi yeniden ısıtmak zorunda kalacağımı anladım.



"D "Bu akşam yemekte biftek ister misin?" Kaydırırken ona sordum aracılığıyla bazı tarifler üzerinde benim Telefon, binasının kapısına yaklaşıyordu.

Üzerinde hala benim mavi kazağımla ve dans çantasından çıkardığı bir çift tayt vardı. Yolculuk boyunca bacak bacak üstüne atmış , bana hayatından kesitler anlatırdı, ben de gün ışığı gibi içime çekerdim.

Dairenin kilidini açmak için oyalanırken, "Muhtemelen dağınıktır," dedi.

"Biraz karmaşayla başa çıkabilirim, Lettie." Omzunu sıktım.

Alay etti. "Eviniz bir gösteri evi gibi görünüyor."

"Bu iyi bir şey mi? Deniz ürünlerini mi tercih edersiniz? Barbeküde somon yapabilirim."

"Aceleyle çıktım," diye uyardı kapıyı bir santim açarken.

"İkisi de olsun o zaman. Sörf ve çim yaparız, sonra da sıcak küvete gireriz."

Muhtemelen evinin durumu hakkında daha fazla şey anlatmak için nefesini içine çekti ama durakladı. "Bir dakika, jakuziniz mi var?"

Gülümsedim, ev idaresi becerileri hakkındaki görüşlerimi takıntı haline getirmesine engel olduğum için mutluydum. Sanki Lettie'nin çamaşır sepetini iyi kullanıp kullanmadığı umurumdaydı.

"Oooh." Dilimi tıkırdattım. "Evet, ama bir daha düşündüm de aslında kullanmamalıyız. Böylece bir gösteri evi gibi görünmeye devam eder."

Göğsüme zayıf bir tokat attı. "Oh, sus."

Sonunda onun dairesine girdik. Lettie sokağa bakan ön pencerelere giderek kırmızı perdeleri açtı. Sabahın geç ışıklarında tozlar dans ediyordu.

"İşte bu," dedi, kuruması için asılı duran dans kıyafetlerini toplarken.

"Mükemmel," dedim ona.

Açık tuğla duvarların yarısını kaplıyordu ve kırmızı oluklu tavanlar perdelerle uyumluydu. Alanı küçüktü ama rahat, yaşanmış bir havası vardı, bu da bana kanepesinde güvenle bir dilim pizza yiyebileceğimi hissettirdi.

"Sana büyük turu vereceğim."

Lettie beni dar bir koridordan geçirdi, ayaklı lavabosu olan eski bir banyoyu gösterdikten sonra yatak odasına . Dört direkli bir çerçevenin içinde kraliçe boy bir yatak, alanın çoğunu kaplıyordu. Küçük bir pencerenin altında, kâğıtlar ve kitaplarla kaplı, dağınık bir masa duruyordu. Yatak odası çalışmak için iyi bir yer değildi. İkinci katımdaki boş odaları düşündüm. Onlardan biri mükemmel bir ev ofisi olabilirdi. En azından ikinci kez, beynim geleceğe doğru koşmaya çalıştı.

"Biliyor musunuz? Bu akşam dışarıda yiyelim. Seni 7'de buradan ?"

Tekrar bir araya gelmek için plan yapmadan onu terk etmek söz konusu olamazdı.

"Jakuziden sonra da yapabilir miyiz?"

"Tabii ki."

Lettie, temiz kıyafetlerini aşırı dolu çekmecelere tıktığı yatağının uzak tarafından bana bakarak gülümsedi.

"Ne giymeliyim?"

Yatağın etrafında dönerek, "Muhtemelen bir etek değil, eğer yemeğimize gitmeden önce düşmesini istemiyorsan" dedim.

"Kendime not," diye bir parmağını kaldırdı, "bu gece kesinlikle etek giy."

BÖLÜM 9

Lettie

I geçen cumartesiden beri şaşkınlık içindeydi. Ve Pazar. Ve Pazartesi. Üç gece üst üste Andrew'un evindeydim ve konuda hiçbir şüphem yoktu. Uyudum

Mışıl mışıl ona doğru kıvrıldım, tek başıma yatarken zihnim yarışmak yerine bir kez olsun yavaşladı. Mutfağında yemek yapmadığımız ya da karyolasını sökmeye çalışmadığımız zamanlarda, arazisindeki ormanda dolaşarak, ailemiz ve arkadaşlarımız hakkında konuşarak saatler geçirirdik.

Ofis telefonumu kulağıma dayadım. "Tekrar söyler misin lütfen?"

Tiyatrodaki kadının İngilizce konuştuğundan emindim ama ne dediğini anlayamıyordum.

İçini çekti. "Tiyatronun ses sistemi çalışmıyor. Dün gece bir konser sırasında bozuldu."

Korku içinde elimle ağzımı kapattım ve bir nefes aldım.

"Ne zaman tamir edilecek?"

"Hiçbir fikrim yok. Elektrikçinin parçaları sipariş etmesi gerekecek."

Ofis telefonunun izin verdiği yere kadar yürüdüm, sonra diğer döndüm. Bu ofis

Gergin adımlarla.

"Depozitonuz iade edilecektir."

Hıçkırıklarımı yuttum. Depozito hatırı sayılır bir miktardı ama kostüm masrafları da öyle. Düzinelerce kız ve erkek ezilecekti. Böyle bir hata bana öğrencilerime mal olabilirdi. Ben para istemiyordum; gösterimi istiyordum. İlkbahar performans sezonuna bu kadar yakinken yeniden rezervasyon yaptırmak için başka hafta sonu olmayacaktı. Küçük ses sistemimi stüdyodan getirmek tam bir şaka olurdu. Şaka gibi görünecektim.

Telefonu kapattığımda stüdyoya daldım. Telefonumu bağlarken ellerim titredi, istediğim şarkıyı hızlıca seçtim, sonra üzerinde çalıştığım bir parçayı dans etmek için sol üst sahneye koştum. Daha girişimi bile tamamlamadan yanaklarımdan sıcak gözyaşları süzüldü. Hayal kırıklığımı dansıma yansıtırken kasvetli piyano müziği ruh halime uyuyordu.

Ayak parmaklarımdan parmak uçlarıma kadar uzandım, sanki yeterince genişleyebilseydim, içimde akan tüm yeni duygular için yerim olacaktı. Müzik yükseldikçe, başarısızlığımın acısı da yükseldi. Beni ağır bir pelerin gibi sardı. Son birkaç ölçüyü bitirmek için kendimi yukarı çektim. Pikler sırasında sahnenin sağ alt köşesini gözüme kestirdim ama gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırdı ve arabeski doğru yerde bitirmek için kas hafızama güvendim. Son dengemi sağlayamayınca ellerim kalçalarımda, eğildim. Hoparlör parazitten başka bir şey çalmazken nefes nefese kaldım.

"Lettie."

Kapı aralığından Andrew'un sesini duydum. Olduğum yerde kalarak yere baktım. Ona resitalimin iptal edildiğini açıklamak her şeyi çok gerçekçi kılacaktı. Ama ondan saklanmak bunu değiştirmeyecekti. Mümkün olan en kısa sürede herkese söylemeliydim. Bunu düzeltmezdi ama atlatmama yardım edebilirdi.

"Merhaba," dedim titreyen alt dudağıma rağmen çenemi kaldırarak.

Bana neyin yanlış olduğunu ya da ne yapabileceğini sormadı.

Andrew kollarını ardına kadar açtı ve ben de onlara doğru koştum.

"Tamam, tatlım. Tuttum seni," diye yatıştırdı, pençe klipsimi çıkardı ve parmaklarını saçlarımin arasına daldırdı.

Güvenle göğsüne sokuldum, ağlarken kokusunu içime çektim. Andrew'un göğsüne gömülmekten daha güvenli bir yer yoktu.

"Resitalim iptal oldu. Müzik sistemi ."

Çenemi kavradı ve yüzümü ona bakacak şekilde konumlandırdı.

"Ne demek 'kapalı'?" "İptal edildi. Bitti. Başarısız."

Çatık kaşları o kadar şiddetliydi ki, bana yönelmesini gerektirecek bir şey yapmadığıma sevinmişim.

"Lettie, benim meşgul, meşgul kızım?"

"Artık pek meşgul , değil mi?" Güldüm, bir an için durumu hafifletmeye çalıştım.

"Bana ne öğrettiğimi hiç sormadın." "I-"

Her şey hakkında konuşmamış mıydık? Sanırım aile, seyahat ve geleceğe dair umutlarımızdan bahsetmiştik. Bir sohbeti nasıl domine edeceğimi bildiğimi itiraf etmeliyim. İş hakkında konuşmak için onca zaman varken, o şimdi mi seçti?

"Pekâlâ. ne öğretiyorsun?"

Yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. "Müzik. Müzik, tatlım."



"A bebek grand. Lanet olası bir bebek grand mı?"

Piyanonun stüdyoya, benim girişini izledim, çok gergin görünen iki nakliyeciden.

Evini ziyaret ettiğimde Andrew'un müzikle ilgili geniş kitap koleksiyonunu görmüş ve klasik zevkini takdir etmişim. Ama onun klasik müzikten anladığı aklıma gelmemişti.

eğitimli bir müzisyen. Sadece müzik dersleri almamış, Tanrı aşkına bir konservatuarda okumuş. Nakliyeciler onu en sağ köşeye yerleştirirken parmaklarımı tuşların üzerinde gezdirmekten kendimi alamadım. Ve şimdi, benim şovumun müziğini çalacaktı.

Set listemi dinledikten sonra benim için tiyatronun numarasını çevirdi ve çalabileceğini söyledi. Ancak canlı müzik eşliğinde dans etmek farklıydı ve son birkaç prova için stüdyoya kendi piyanosunu getirmekte ısrar etti.

"Senin için çalabilir miyim?"

"Bunu her şeyden çok isterdim ama bakın." Başımı, geniş gözlerle kapının etrafında toplanmış olan ara sınıfa doğru eğdim.

Büyük enstrümanla mı yoksa geçen hafta sınıflarına daldığında ilk kez tanıştıkları adamlar mı daha çok ilgilendiklerini kimse tahmin edemezdi.

"Onları ısıtacağım ve sonra iki parçalarını prova edeceğiz, tamam mı?"

"Elbette." Ayaklarının dibindeki bez çantaya uzandı ve bir kitap çıkarıp müzik rafının üzerine yaydı. "Başlamak için pliés?"

Başımı kaşıdım. "Ne?"

"Pliés ile başlayıp başlamayacağınızı bilmek istiyorum."

Müzik kitabını raftan aldım ve kapağını okumak için çevirip kapattım. "Bale Sınıfı için Piyano Müziği."

"Andrew, anlamıyorum."

"Piyano burada olacaksa ve ben de burada olacaksam, her şey için çalabilirim. Aceleyle birkaç kitap sipariş ettim."

En son ne zaman canlı müzik dinlediğimi hatırlamıyordum.

"Eğer şu anda arkamda on genç olmasaydı, seni öperdim," diye fısıldadım kulağına yakın bir yerden.

Bale sınıfına düzgün bir şekilde eşlik etmeyi öğrenmek, bale terminolojisi ve piyano çalmayı bilmenin ötesine geçen diğer nüanslar konusunda çok fazla eğitim gerektirdi. Andrew yine de elinden geleni yaptı ve öğrenciler enstrümanın zengin enerjisine güzel bir şekilde verdi.

Bir el hareketiyle onu durdurabilir, hızlandırabilir ya da yavaşlatabilir, böylece kendimi sonsuza dek müzik setine gidip gelmekten kurtarabilirdim. Büyürken öğretmenlerimin yaptığını gördüğüm şey buydu. Bu güzel deneyimi sürdürmek için tek yapmam gereken piyangoyu kazanıp Andrew'u klonlamaktı. Kolaydı.



W Birlikte kapıyı kilitledikten sonra el ele arabama doğru yürüdük. Cuma gecesi idi ve yarın tiyatrodaki teknik prova. O kadar heyecanlıydım ki uykunun kolay geleceğini hayal bile edemiyordum.

"Bahse girerim bu gece kendi yatağında uyumak istiyorsundur," dedi Andrew, siyah şapkamın bittiği yerden alnıma bir öpücük kondurarak.

"Asıl yapmak istediğim senin o devasa küvetinde yıkanmak."

Evindeki duş yeterince lükstü ama derin küvet bir hafta boyunca aralıksız ders verdikten sonra kulağa cennet gibi geliyordu.

"Tabii, yine benimle gelmek ister misin?"

"Kışın ortasında, zifiri karanlıkta o çakıllı yolda ilk kez araba kullanmayacağım. Gidelim, Jeeves."

Bu sefer dans çantamda temiz kıyafetlerim ve bir diş fırçam vardı. Biriyle çıkmak için zamanım olmaması buraya kadarmış. Sanırım doğru erkeğin takvimime sığdırmam gereken başka bir şeymiş gibi hissettirmeyeceğini öğrenmiştim. Stresimi azaltacaktı, arttırmayacaktı.

Andrew bu hafta benim için çok büyük bir iş başarmıştı. Programlarımız mükemmel bir şekilde uyuşuyordu. O ayrıldıktan sonra

Lise üç civarında, birlikte hızlı bir yemek için stüdyoda buluşurduk. Günümüz hakkında konuşurken yerde bağdaş kurup oturmak her öğleden sonranın en önemli anıydı. Sonra öğrencilerim gelirdi ve o da piyano sırasına yerleşir, ustalıkla çaldığı her notayla gönül tellerimi titretirdi. Yapılacaklar listem bacağımanın uzunluğu kadar mıydı? Elbette. Ama stres seviyem her geçen gün yükselmek yerine düşüyordu.



TSu kavurucuydu, tam da sevdiğim gibiydi. Küvetin içine gömülüp başımı suya yasladığımda inledim. sarılmış bir havluya yaslanmışım. Mum ışığıyla aydınlatılmış odadaki tek ses, etrafımda patlayan zengin baloncuklar ve kendi eşit nefeslerimdi.

"Andrew?" Bir yanıt duymak için zorlayarak seslendim.

Bu ev muazzamdı ve eğer alt kattaysa beni asla duyamazdı. Ama bir an sonra kafasını banyo kapısından çıkardı.

"Bir şey mi lazım?"

Parmaklarımı baloncukların arasında gezdirdim.

"Sen." Adem elması sallanıyordu. "Ah, öyle mi?"

"Kötü bir şekilde."

Andrew'un kot pantolonunu çıkarıp düğmelerini iliklemesini izlerken omuz derinliğinde bir banyoda lüks yaşamak, ihtiyacım olduğunu bilmediğim bir spa eklentisi gibiydi. Geniş göğsü mumların dans eden ışığında çok güçlü görünüyordu. Hareket ettiğinde karın kaslarının esneme şekli, kalçalarımın arasındaki sıcak suyun aşırı derecede farkında olmamı sağladı. Küvetin kenarına yaklaştı ve hızla büyüyen ereksiyonunu görünce yanaklarım yandı. "Öne doğru kay."

O arkamdan içeri girerken su daha da yükseldi. Onun sert vücuduna yaslanmak banyoyu yüz kat daha

kat daha iyi. Büyük sikinin uzunluğu belime baskı yapıyordu.

"Bir şeye çok ihtiyacın olduğunu mu söylemiştin?" diye sordu, sesi kulağının dibinde ancak fısıltı halindeydi.

Başımı salladım, içgüdüsel olarak başımı eğdim. Açıkta kalan boynumdan faydalanarak sıcak dilini nemli tenimde gezdirdi.

"Hâlâ tuzlusun, tatlım. Seni temizlememi ister misin?"

Ağzının verdiği hisle ve yaramaz sözleriyle inledim. Temiz bir bezi suya daldırdı ve boğazımı temizlemeye başladı. Onun güçlü ellerinin üzerimde olması beni en iyi şekilde savunmasız hissettirdi. Andrew bezle göğsümde gezindi, kumaş meme uçlarımı gıdıklıyordu.

Boş amımda büyüyen uyarılmayla kıvrandım. Belimle sikini sertçe ittiğimde dudaklarından bir homurtu ıktı. Serbest kalan kolunu kalalarımaya doladı ve kıpırdayamayayım diye beni kendisine sabitledi.

"Seni yıkarken kıpırdama, pis kız."

"Pis kız mı? Sevgilime ne oldu?" Surat astım.

"Bu isim, ben onları yıkarken bir sık için yanıp tutuşur gibi kıpırdanmak yerine kıpırdamadan duran kızlar içindir."

Oh, Tanrım.

Andrew daha önce de bana patronluk taslamıştı ve bu çok heyecan vericiydi. "Yine de öyleyim," diye sızlandım.

"Bunun için aresizim."

"Banyo suyuna sperm sızdırıyorum, Lettie." "Aynen."

"Siktir," diye nefes aldı.

O ayağa kalkarken su etrafıma sıçradı. "Ne?

Nereye gidiyorsun?"

Hala ıslaktı, banyodan çıktı ve beni de yanına çekti. Omuzlarıma kocaman bir havlu örttü ve beni köpüklü banyomdan çıkardı.

"Onun yerine seni lanet dilimle temizleyeceğim."

Ev, kükreyen ateşimizden dolayı sıcaktı ve ıslak tenime rağmen, beni yatağına muhtaç bir güçle iterken üzerime sadece ısı dalgaları çarptı. Yatakta bacaklarımın arasında sürünürken aleti sallanıyordu. Kendimi onun için açtığımda iç uyluklarıma farklı bir ıslaklık yapıştı.

"Aynen öyle, o güzel amcığını benim için açık tut."

Andrew, nemli saçları ve gözlerindeki parıltıyla tam bir belaydı. Kendini kavradı ve ben izlerken mastürbasyon yapmaya başladığında midem bulandı. Vay canına, bu çok seksiydi.

"Ne yapıyorsun?"

"Konsantre olabilmem ve seni düzgünce temizleyebilmem için iniyorum."

Cevabını zar zor duydum, sikinden akan bir damla pre-cum dikkatimi dağıtmıştı. Kendisi için cezalandırıcı bir tempo belirlerken, çalışan kolundaki ve boynundaki her kas gerildi.

"Hangisi olmak istiyorsun?" diye nefes nefese kaldı.

"Hmm?" Gösterinin dikkatimi dağıttığını itiraf ederek sordum.

"Sevgilim mi yoksa kirli kızım mı? Hangisi olmak istiyorsun?"

Başımı eğdim. "İkisi de mi?"

"Cevap ver. Acele et, daha fazla bekleyemem." "Pis kız. Senin kirli kızın olmak istiyorum!"

Yatağa yaklaştı, sol ayağını kalçamın yanındaki şilteye doğru kaldırdı ve sıcak dölleri karnımın alt kısmına ve zonklayan klitorisime fışkırdı. Beni dölleriyle kapladı ve her saniyesine bayıldım.

Bir saniye bile düşünmeden ellerimi pisliğe buladım. Aleti bir an için duraksadı ama nemli tenimde parlayan pisliğini görünce yüzündeki ifade hiç de tatmin olmadığını gösteriyordu. Yatak onun ağırlığının altında çöktü.

"Şimdi ne yapıyorsun? Beni düzgünce temizleyeceğini sanıyordum. Banyo soğuyor. Küveti alıyorum.

banyoların sıcaklığı çok ciddi, Bay Garrison."

Karnımdaki döllerini yalamak için e ildi inde neredeyse nutkum tutulacaktı. Yapışkan ellerim havada asılı kaldı, ta ki ben "boş ver" diyene ve ağzını ihtiyacım olan yere yönlendirmek için nemli saçlarının arasından geçirene kadar.  ıkardığı her inilti amıma güçlü zevk dalgaları gönderiyordu. Onun pis davranışları ve rahatlatıcı banyonun birleşimi bacaklarımı titretti.

"Oh, Tanrım."

Kal alarını kulaklarının etrafına sıkıştırarak, sert bir şekilde boşalırken haykırdım.

BÖLÜM 10

Andrew

T Seyirciler ışıkların sönmesini ve gösterinin başlamasını beklerken gevezelik ediyorlardı. Piyanom sahnenin sağ köşesine sıkışmıştı. Normalde sahne arkasında kanatlar arasında olabilirdi, ancak ses sistemi olmadan, piyanonun dansçıların yoluna çıkmadan seyirciye mümkün olduğunca yakın olması gerekiyordu.

Notalar notalarımın kenarlarını dolduruyordu. Lettie küçük podyuma doğru yürüdü ve ona cesaretlendirici bir gülümseme vermeme yetecek kadar uzun süre göz göze geldik. Perdeleri kaldırmaları için gösteri görevlisine başıyla işaret etmeden önce boğazını temizledi. Şık siyah şal elbisesi ve deri topuklu botlarıyla tam bir balerin ve iş sahibi gibi görünüyordu.

Sinirlerim mideme yerleşti. Bunun onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordum. Perde sahneyi gösterdiğinde, daha uzun durdu ve seyirciyi selamlarken sesini yansıttı.

"Bu öğleden sonra biraz alışılmadık bir performans için burada olduğunuz için teşekkür ederim. Tatil döneminde ailelerin ne kadar meşgul olduğunu ve çocukların okul yılı sonunda ne kadar çok taahhütleri olduğunu biliyorum.

Bu sefer, bir tür mutlu orta yol olarak Sevgililer Günü Resitali'ni deneyebileceğimi düşündüm. Gösteri iptal olmaya çok yaklaştı. Fark etmiş olabileceğiniz gibi, bugün size bağırıyorum çünkü ses sistemi şu anda bozuk. Yine de çok şanslıyız çünkü çocuklarınız bugün sizler için yetenekli Andrew Garrison tarafından çalınan canlı müzik eşliğinde performans sergileme ayrıcalığına sahipler."

Kıçımı kürsüden kaldırıp başımı salona doğru salladığımda kibar bir alkış beni gülümsetti. Podyum devrildiğinde ve ışıklar söndüğünde, kanatlardaki beş yaşındaki dansçıya küçük bir el salladım. Elleri kalçalarında, gülümseyerek hazır bekliyordu. Her parça aksamadan devam etti. Ebeveynler ve topluluk üyeleri gösteri boyunca kıkırdadı ve nefes nefese kaldı ve büyük öğrencileri ona pembe güllerden oluşan büyük bir buket sunduğunda, Lettie gözlerini kurulamaktan vazgeçti ve takdir gözyaşlarının düşmesine izin verdi.



| Onu sahne kapısında bekledim, saatimi kontrol ettim ve ellerimi tekrar takım elbisemin ceplerine soktum. Biz Sürprizimin işe yaraması için zamanım tükeniyordu. "Andrew!"

Sese doğru döndüm, yüzüm düştü. Bu Lettie değildi. Tek bir kişi değildi. O...

Kız kardeş üçlüsü üzerime çullanırken çenem açık kaldı.

Samantha yeğenimi kollarıma bırakırken, "Tut şunu," dedi.

Diana bana bebekle dolu olmayan tarafımdan sarıldı.

"Merhaba, ağabey."

Ne haltlar dönüyordu?

"Ne haltlar dönüyor?" diye sordum.

Sam, sanki haddini aşan benmişim gibi kızına eliyle işaret ederek, "Andrew, diline dikkat et," dedi.

Evie'yi kalçamın üzerine kaydurdım. Vay canına, Noel tatilinde ziyaret ettiğimden beri büyümüşü. Onu tombul yanağından öptüm.

"Peki, nerede o?" diye sordu Felicity.

Tabii ki. Sadece hayatımdaki bir kadının potansiyeli onları kendi deyimleriyle "taşraya" çekebilirdi. Onlara birkaç gün önce Lettie'nin şovunda çalacağım için ne kadar heyecanlı olduğumu söylemek bir hataydı.

"Bu gerçekten çok güzeldi," dedi Diana omzumu sıkarak.

"Teşekkür ."

"Andrew?"

İşte beklediğim kadın buydu.

Lettie'nin sesine doğru döndüm. Kız kardeşlerimi gördüğümde ne kadar şaşırmış da, beni kucağında bir bebekle görünce iki kat şaşırmış görünüyordu.

Bir bana, bir bebeğe, bir de etrafımı saran üç kadına baktı. Gerçek Garrison kardeşler tarzında, aşırı giyinmişlerdi.

Lettie, "Vay canına, ben de en çok ilgiyi hep gitaristlerin çektiğini sanırdım," dedi.

Diana ve Samantha güldüğünde nefesim kesildi. Felicity'nin çıkardığı ses daha çok bir homurtuydu.

"Lettie, bunlar benim kız kardeşlerim. Kız kardeşlerim." Onu kendime doğru çektim. "Bu benim Lettie'm."

Samantha Evie'yi tanıştırdı ve hiç vakit kaybetmeden dizi hakkında sohbet etmeye başladılar. Ama bizim vaktimiz yoktu.

"Peki, ne yapmalıyız? Buralarda yapacak ne var ki?" diye sordu Felicity, tanışma ve selamlaşmadan çoktan sıkılmıştı.

Lettie ve benim hemen gitmemiz gerekiyordu. Kız kardeşlerimi severdim ama zamanlamaları gerçekten çok kötüydü.

"Lettie ve ben aslında gitmek zorundayız..."

Yeğenimi annesine geri verdim.

"Andrew?" Lettie fısıldadı. "Hayır, istemiyoruz. Kız kardeşlerini görmek istiyorum."

"Yalan mı söylüyorsun?" Felicity aramızda gezinirken gözlerinden hançerler fırladı.

Saatimi bir sonraki kontrolümde, açıklamak için zaman olmadığını biliyordum. En huysuz kız kardeşimin gazabıyla başka bir gün uğraşmak zorunda kalacaktım.

"Size sonra mesaj atarım. Um..." Takım elbisemin cebini karıştırdım.

Diana evimin anahtarlarını ustalıkla aldı.

"Yarın döneceğiz, alarm kodunu mesaj atacağım."



WZaman kaybetmeden havaalanına vardık. Lettie'nin yüzündeki ifade, rölantide çalışan

Helikopter paha biçilemezdi.

"Aman Tanrım. Bu da ne böyle, Andrew Garrison?"

"Bir gezi."

Sesi bastırmak için bağırdı, savrulan saçlarını tutmaya çalışıyordu. "Ve biz sıradan insanlar gibi araba kullanamaz mıydık?"

"Hayır, acelemiz var," bağırdım.

Onu helikoptere bindirdim, pilot Anderson'la yumruklaştım, sonra kemerini bağladım ve kulaklarını koruyacak ve iletişim kurmamızı sağlayacak kulaklığı taktım. Lettie omuzlarını örten naylonu kavrarken tüm vücudu titriyordu. Onun yanına yerleştikten sonra pilota her şeyin yolunda olduğunu söyledim ve yükselmeye başladık.

"Andrew..." Kalçamı kavradı, kısa tırnakları yün elbise pantolonumun içinden bile tenimi ısıırıyordu.

Kahretsin. Lettie bir hayalet kadar solgun görünüyordu. "Tatlım, çok uzun bir uçuş değil." Başını salladı, hareketi sertti.

Onu korkutarak günü mahvetmek istemedim. Elimi takım elbisemin içine soktum ve bir şekilde biletleri çıkarmayı başardım. Görmek için biletleri havaya kaldırırken yanaklarının renginin geri dönüşünü izledim.

"Abby'nin dansını izlemeye mi gidiyoruz?"

Rahatlayarak güldüm. "Evet, Abby'nin gösterisini izlemeye gidiyoruz. Gerçekten sürpriz olmasını istedim. Tanrım, uçmaktan bu kadar korktuğunu bilseydim..."

"Ben değilim! Yani... normal uçaklardan değil. Helikopter yeni."

Bana güven verici olması gerektiğini düşündüğüm ama yüzünü buruşturan bir gülümseme sundu.

"Geri döneceğiz."

"Tanrıya şükür," dedi, kulaklıktan çatlak bir sesle. "Andrew. Bana karşı dürüst ol. Bunu nasıl karşılayabildin? Özür dilerim, çok kaba olacak ama bir lise öğretmeni mi? Helikopter mi?"

"Evet... Amcam bana araziden biraz daha fazlasını bıraktı." "Biraz mı?"

"Büyük bir parça." Dudaklarına bir öpücük kondurdum.

Kalçamdaki ölümcül tutuşunu sürdürürken bana başını salladı ama güzel dudaklarında bir gülümseme belirdi.

BÖLÜM 11

Lettie

Seçtiğimiz saatlerde kendi stüdyomun performansını tamamladıktan sonra seyirciler arasında Abby'nin gösterisinin başlamasını beklemek tuhaftı. Aylardır ilk defa

rahatlamış hissettim. Bunun nedeni helikopter yolculuğunda vücudumdaki tüm adrenalini tüketmiş olmam olsa da, bunun büyük bir kısmının yanımda oturan adamla ilgili olduğunu biliyordum.

Andrew bana yarın eve kiralık bir arabayla dönebileceğimize ve bir sonraki hava yolculuğumuzda bana otuz saniyeden daha uzun bir süre önceden haber vereceğine söz verdi. Orkestra çukurda ısındı, uyumsuzluk bir şekilde rahatlatıcıydı.

"Orada olmayı özlüyor musun?" Müzisyenleri işaret ederek fısıldadım.

Andrew bana baktı, takım elbisesi içinde çok yakışıklıydı, koyu renk gözleri loş salon ışığında parlıyordu.

"Hayır. Ama anılar için minnettarım."

"Sanırım... Sanırım ben de bale hakkında aynı şekilde hissediyorum."

Abby gibi ülkeyi dolaşmıyor ya da günde on iki saat prova yapmıyordum ama öğrenciyken çok güzel anılarım oldu. Her şeyimi verirdim.

Stüdyoma gelen genç erkek ve kadınların da bu anılara sahip olduğundan emin olurdum. İster altı ister on altı yaşına kadar dans etsinler ya da çok yetenekli olsunlar ya da olmasınlar, dansla ilgili mutlu anıları olacaktı.

Gösteri başladığında başımı Andrew'un omzuna yasladım ve çantamdaki kağıt mendil paketini hızla bitirdim. Abby rolünde ruhaniydi. Bu geceyi ya da yanımdaki adamın bunu gerçekleştirme şeklini asla unutmayacağım.



T Şirket açılış gecesini kutlamak için beni davet etti. Andrew bana eğlenmemi söyledi ve sonrasında kalacağımız otelin adresini mesaj attı. Taksiden inerken Fairmont'a baktım, başımı kaldırdığımda hafifçe dengesizdim. Tabii ki Fairmont'tu. Amcasının parayı nereden bulduğunu merak ettim. Belki de gizli Coal's Lake mafyasının bir parçasıydı. Bu düşünceye kıkırdadım. Belki de bir kadeh içmiştim. çok fazla şarap.

En üst kata çıkarken aynalı asansör duvarları kızarmış yanaklarımı serinletti. Altın anahtar kartındaki süit numarasını bulduğumda beni çift kapı karşıladı. Anahtarı tarayıcının üzerinde tutarken odanın içinden gelen müziği duyabiliyordum. Bu parçayı biliyordum. İçeri girdiğimde oda neredeyse tamamen karanlıktı. İçeride olduğum için müzik sesi giderek artıyordu. Botlarımdan sıyrılıp sesi takip ettim. Açık perdelerin çerçevelediği, şehrin ışıklarıyla parıldayan parlak siyah bir piyano vardı. Andrew bankta oturmuş, sırtı bana dönük, birkaç hafta önce beni dans ederken bulduğu parçanın aynısını çalıyordu.

Onu çalarken izlemek, şovumu kurtardığını ve en iyi arkadaşımın dansını görmem için bir yol bulduğunu bilmek, bana kutsal olmayan şeyler yaptı. Şarap ve müzik baş döndürücü bir kombinasyondur, ben de dans etmeye başladım, halı çıplak ayaklarımı gıdıklıyordu.

Ben yaklařtıķķa beni fark etti ve tek bir notayı bile kaķırmadan gülümsemeye başladı. Notaları bile yoktu. K     alana sığacak şekilde uyarladığım koreografıyı bitirdiğimde bankın üzerine  ıktım. İzlemek için piyanonun kenarına yerleştiğimde son derece yakışıklı görünüyordu.  zerinde hâlâ takım elbisesinin pantolonu ve beyaz bir düğme vardı, kollarını  n kollarının üzerine sıvamıştı. G    , becerikli elleri tuşların üzerinde ustalıkla hareket ediyordu.

"Hey, Lettie. Stüdyonun zemininde ayakkabı giyilmez kuralını biliyorsun değil mi?"

Son notalar kayboldu.

Bana baktı, sonra kalçalarımı kavradı ve beni cilalı piyanonun üzerinde kaydıldı, böylece tam  n ndeydim.

"Piyanomda külot giymeme kuralım var."

Alt dudağımı ısırarak, "Bu senin piyanon değil," diye şımardım. "Bu gece  yle."

Andrew eteğimi kaldırıp k lotumu çıkarırken tüylerim diken diken oldu. şeffaf ve siyahtılar, tanıştığımız gün kurtardığı etekten farklı değillerdi. Sağ topuğum kaydı ve birkaç düşük notaya bastım. Andrew koridorun sonundaki odada bulunan kral yatağın  tamamen görmezden gelerek şal elbisemin eteğini kaldırdı ve içine daldı.

"Oh, Tanrım!" diye bağırdım, bacaklarım titrerken karanlık otel odasında bir başka kakofonik nota çınlaması duyuldu.

Andrew amıma doğru inleyerek benim çaresiz seslerimi yansıttı. Pürüzsüz yalamalarının aksine i  bacaklarımdaki kirli sakallar kazınıyordu. Dili girişime bastırdı, kalçalarımı çenesine doğru iterken g     kolları beni sıkıca tuttu. Ağız harika hissettiriyordu ama doldurulmaya ihtiya ım vardı.

"Yatak." Sözlerim bir fısıltı gibiydi.

Hiç acelesi yoktu, ıslaklığımın her zerresini yalayıp yutuyor ve beni orgazma yaklaştırıyordu.

"Ver onu bana, Lettie. Bana bir tane ver, sonra seni yatağı götüreyim."

Bir parmağını içime soktu ve vücudumdaki her kas gerildi. Andrew'un geldiğinde çaldığı şarkı, zevk beni ele geçirirken zihnimde dönüp duruyordu. Bir parmak daha eklediğinde nefesim kesildi, bekleyen yüzüne geldiğinde bana sıkmak için bir şey verdi. Piyanodan inmeme yardım etti, ikimiz de nefes nefese kalmıştık ve beni ayrı yatak odasına sürükledi.

Koyu renkli duvar kâğıdı altın rengi ışığı içine çekiyor ve yataktan yumuşak bir yasemin kokusu yayılıyordu. Sessizce elbisemin düğümünü çözdü ve sütyenimi çıkarmak için beni çevirdi. Gömleğinin düğmelerini açarak heybetli yatağa doğru yürüdük. Kalçalarım yorgana değdiğinde geriye düşeceğimi sandım ama Andrew beni yatağa doğru çevirdi ve öne doğru bastırdı.

Avuçlarım şilteye gömüldü, kemeri yere düştüğünde şingirdarken dizlerimin bağı gerildi. Ereksiyonunun kalçama çarptığını hissettiğimde çıkardığım ses ahlaksızcaydı. Bacaklarımın arasında ıslaklık birikti. Zaten bir kez orgazm olmak onu daha çok istememe neden oluyordu.

"Benim için böyle sergilenmek çok güzel, tatlım." Karanlık odada onun sesiyle daha da ıslandım.

"Lütfen, sik beni."

"Tanrım, güzel bile soruyorsun."

Uzaklaştı, bacaklarımın arkası onsuz soğuktu. Prezervatif aramaya gittiğini biliyordum ama bunu istemiyordum.

"Bir tane kullanmak istemiyorum. Seni hissetmeme izin ver." "Emin misin?"

"Çok."

"Dizlerinin üzerine çök, Lettie." Popoma hafifçe vurdu.

Saçlarımı savurdum, yatağın ortasına doğru sürünürken omzumun üzerinden ona yaramaz bir bakış attım. Kalçalarım bir o yana bir bu yana sallanıyordu ve ben dört ayak üzerinde pozisyon aldığım da Andrew da bana katılmak için çabalıyordu. Ağır avuç içleri uyluklarımın her birini yukarı kaydırıyor, başparmakları cıldırıltıcı bir şekilde

Kıçımın ortasına yaklaştı, kıçımı sıyırdı ve sıktı.

Beni kendine doğru çekip sikini ıslaklığıma dayadığında irkildim. Uyarılmışlığımın arasından kayarak klitorisimi dürttü. Kollarım titredi ama beni tutmak için bir elini karnımın altına koydu.

"Orada kal, Lettie. Benim için hazır mısın?"

Başımı salladım, ihtiyacım olanı bana vermesini beklerken dikkatimin her zerresi onun hareketlerindeydi. Bana kendini çıplak olarak vermesini. Andrew dayanılmaz derecede yavaş hareketlerle kendini içime kaydırdı. Dakikalar önce geldiğim için hala çok uyandırılmış, etrafında titreşirken esneme lezzetli hissettirdi. Tam gidebildiği kadar derine gittiğini düşündüğümde, onun baskısı gözlerimi döndürdü, kalçalarımı geri çekti.

Nefesim kesildi. "Andrew. Tanrım, bu... bu mükemmel."

"Oh, tatlım. Şu anda mükemmel görünüyorum. Etrafımda bu şekilde nasıl gerilmiş görüldüğünü görmelisin."

İçimde hareketsizdi ve konu ona geldiğinde hiç sahip olmadığım bir kontrol seviyesi sergiliyordu. Hayatımın diğer her yönünü zaten mükemmel bir şekilde düzene sokmuştum. Andrew ile özgürdüm. Neredeyse sonuna kadar çekerek tekrar içime girdi ve her sert hamlesinde onun adını haykırdım.

Üzerime bir rahatlama dalgası çöktü, zevkim arttıkça stresim eriyip gitti. Kalçalarımı destekleyen kol klitorisime doğru kıvrıldı ve başparmağının baskısı, sikinin sabit hızıyla birleştiğinde ihtiyacım olan tek şeydi. Kollarım sonunda pes etti, göğsüm çöktü, sadece orgazmını koalamak için hızlanırken daha derine inmesine izin verdi.

"Seni iyice dolduracağım, Lettie. Sanırım kremamın senden sızmasını izlemek için sonra burada kalacağım."

Adımı homurdanarak tekrar tekrar gelmekte olduğunu söylerken ben nefes nefese yatağa doğru gülümsedim. Kalçalarının her sarsıntılı hareketi zevk patlamalarını ortaya çıkarıyordu. Ağır nefes alış verişlerimizi dinlerken zaman yavaşladı.

Parmaklarını omurgamda gezdirirken hiçbir şey söylemedik. Bu bana stüdyoma geldiği geceyi hatırlattı. O zaman bile bana bu kadar yakından dokunması doğru gelmişti. Geleneksel zaman çizelgeleri umurumda değildi. Andrew ve ben birbirimizi tamamladık. Sözünü tuttu, çekildi ama amımla ve içinde bıraktığı müstehcen pislikle oynadı.

Bir süre sonra, duş aldıktan sonra beni otel yatağına yatırdı ve oturma alanındaki piyanonun başına döndü. Onun yaptığı müzikle çevrili bir şekilde uykuya daldım. Sevdiğim adamın müziği.

Epilogue

LETTIE

"Sence bugün kız kardeşlerinle buluşma şansımız olacak mı?"

Andrew'un kız kardeşlerinin Calgary'den dönmelerini beklemeleri beni çok heyecanlandırmıştı. Onlara Coal's Lake'i gezdirirken çok eğlenmiştik. Abby'nin gösterisinden bir gün sonra döndüğümüzde onları Jamie's Lodge'daki odalarına yerleştirdik. Teker teker ısınmışlardı ve Andrew ziyaretten bu yana daha rahat görünüyordu. Keşke daha uzun kalabilselerdi.

Andrew kahvesini yudumladı. "Ne yazık ki hayır. Çoktan uçup gittiler."

"Ama-"

Pastırmasını çıkırdattı ve beklentiyle bana baktı.

Pazar brunch'ımız için hamur işlerini alırken Felicity'yi gördüğüme yemin edebilirim. Hatta onu Yüzbaşı Park'la birlikte gördüğüme neredeyse emindim. İtfaiye üniforması içinde onu gözden kaçırmak zordu.

"Ama ne?"

"Hiçbir şey." Ağzıma bir parça domuz pastırması attım.

Döndüğümüz gün Felicity'nin bir telefon konuşmasına kulak misafiri olmuştum. Ya konuşan kocasıysa? Diyelim ki Andrew benimle bu şekilde konuşsaydı çoktan gitmiş olurdu. Felicity

Üçlünün en huysuzu gibi görünüyordu ve bu beni ilgilendirmezdi.

"Jakuziye girmeye ne dersin?" Andrew beni düşünce sarmalımdan kurtararak sordu.

"Burada takım elbisem yok."

Bir kahkaha attı, yemeğini bırakıp ayağa kalkarken çatal bıçak şingirdadı.

"Peki burada çıplak gezersen seni kimin göreceğini sanıyorsun?"

Sandalyeme yürüyüp beni sandalyemden çekerken yanaklarım sıcaklıkla karıncalandı.

"Sadece sen," diye cevap verdim.

"Bu doğru, tatlım. Sadece ben." Parmaklarıyla çenemi yukarı kaldırdı. "Ama eğer senin için uygunsa birilerinin izlediğini hayal edebiliriz."

Dudağımı ısırdım ve o da kıkırdadı.

"Sen çıplak kışını jakuzime sok, ben de havlu getireyim."

Bulaşıkları masanın üzerine bıraktım ve soğuk arka verandadan yalınayak geçerek jakuziye gittim. Andrew'un banyosundaki devasa küvetin ağrıyan kaslarıma iyi geldiğini düşünüyorsam, jakuzi cennet gibiydi.

Kıyafetlerimi çıkarırken sık ormana göz gezdirmekten kendimi alamadım. Şubat sonu havası tenimi ısıtıyor, beni acele ettiriyordu. Küvete girdiğimde fokurdayan su kalçalarımı yaladı. Oturduğumda su seviyesi göğüslerimi örtüyordu. Andrew, üzerinde zar zor bağlanmış beyaz bir bornoz, kollarında bir yığın havlu ve üstünde dengede duran bir şişe şampanya ile evden çıktı.

"Burada neyimiz varmış?" O yaklaşırken rahatlamaya çalışarak sordum.

"İçecekler," dedi, bornozu bırakarak.

Yarı kalkık siki önümde sallandığında gözlerim ve ağzım eşit derecede açıldı.

"Birinin bizi çıplak görme düşüncesinden tahrik olan tek kişi ben değilim o zaman?"

"Kısmen." İçeri girdi ve yanıma oturdu. Sonrasında beni kucağına çekti, böylece yüzüm ona dönüktü, kalçalarım kaygan koltuğun üzerinde genişçe açıldı. "oğunlukla benim jakuzimde sevişiyor olmamızdan tahrik oluyorum."

"Biz fu- oh değiliz!"

Beni aletinin üzerine çekti,

Motor uğuldadı, suyun yüzeyinde kayan kabarcıklar tısladı ve yüzümü boğazına gömdüğümde Andrew'un baharatlı kokusu beni içine çekti. Denge için ona , beni sikinin üzerinde yukarı ve aşağı kaldırma işini yaptı. Çıplak tenimdeki sıcak su ve klitorisimin onun alt karnına sürtünme şekli beni kısa sürede ağılattı.

"Bırak duysunlar, Lettie." "Orada

kimse yok," diye nefes nefese

kaldım. "Ama yine de olabilir."

Andrew'un boynunu öpüp emerken klitorisim zonkluyordu, muhtemelen onu işaretliyordu. Ona karşı daha sert öğüttüm ve inlerken boğazının titreşimleri dudaklarımı gıdıkladı. Ben boşalırken amım onun etrafında kenetlendi.

"Kahretsin, çok sıkısın," diye nefes aldı, içime girerken kasları geriliyordu.

Daha sözünü bitirmeden dudaklarımı buldu ve beni olduğumdan daha nefessiz bir şekilde öptü.

"Seni seviyorum, Lettie."

"Andrew. Ben de seni seviyorum."

İçimden sıyrıldı ve ayağına kalktı, beline bir havlu sardı, sonra beni kollarımın altına bir havlu sarmak için yukarı çekti. Küvetin kenarına oturduk, bacaklarımız hâlâ buharlı suyun içinde sallanıyordu.

"Bazen bazı şeyleri biraz abarttığımı biliyorum. Helikopter, lüks otel odası, stüdyo için piyano almak..."

kesildi. "Ne?"

"Lisede piyano öğrencilerine nasıl eşlik edeceklerini öğreteceğim bir program oluşturmaya karar verdim.

Bale dersleri ve pratik yapmak için stüdyoda yarı zamanlı çalışabilirler."

Tartışmak için ağzımı açtım ama bu fikir çok iyiydi. Andrew'un piyanosu orada olduktan sonra stüdyo çok boş görünüyordu.

"Büyük bir bebek olmasa iyi olur," dedim kollarımı çıplak göğüslerimin üzerinde kavuşturarak.

"Büyük bir bebek değil."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun."

Bana doğru eğildi ve giysi yığınıni karıştırıp elinde deri bir kutuyla geri döndü.

"Bu da ne böyle, Andrew Garrison?"

Kapıyı açtı ve ellerim ağzımı kapatmak için havalandı.

"Buna renksiz, kusursuz elmas dediklerinden emin misin?"

Yutkundum, sersemlemiştim. "Bu... bu güzel olanlardan biri mi?" Ciyakladım.

"Tatlım, bu en güzeli." "Oh."

Parıldayan yüzüğü uzatırken yüzündeki gülümseme çok yakışıklıydı. Şampanya bir içecek değil, bir kutlamaydı.

"Sen her şeyi hak ediyorsun, Lettie. Sana tüm çılgın şeyleri vereceğim ama basit şeyleri de vermek istiyorum. Sabahları öğle yemeği hazırlarız ve hafta sonlarını jakuzide geçiririz. Hatta üç baş belası kız kardeşle birlikte geleceğim."

"Evie'yi unutma," diye fısıldadım.

"Evie'yi unutmadım, Lettie Teyze."

Kekeleyerek konuşurken gözlerimden yaşlar süzüldü.

"Ne? Stüdyonun benden önce davranmadığını mı söylüyorsun?" Sahte bir kargaşayla saçını çekiştirdi.

"Oh, Andrew o yüzüğü takacağım, değil mi?" "Taksan iyi olur."

Bedenimde ve zihnimde bunun iyi bir fikir olmadığını söyleyecek herhangi bir his aradım ama bulamadım.

teslim edildi. Bu karar çok kolaydı. Şaşırtıcı ve hızlı ama çok kolay.

"Evet, evet seninle evleneceğim Andrew."

Elimi her hareket ettirdiğimde elmas gözüme çarpıyordu.

"Ona bakmadan duramıyorum. Çok güzel, Andrew."

"O duyguyu bilirim, Lettie."

Yüzük parmağımda ağırdı ama kalbim hafifti. Andrew şampanyaya uzandı, patlaması ormanda yankılandı, köpüğü ellerinden güverteye döküldü. Doğrudan şişeden içtik, geleceği konuşurken kuş cıvıltılarının ve açık havanın tadını çıkardık. Tutkularımın peşinden gitmem için beni cesaretlendireceğini ve geçici olarak beni tükettiklerinde asla homurdanmayacağını biliyordum. Dans benim kişiliğime tıpkı müziğin onunkine olduğu gibi işlemiştir. Bu tutkular olmadan kendimiz olamazdık. Hayatımızda bundan sonra ne olacağı bilinmese de, birlikte güzel bir şey yaratacağımız kesindi. Ne de olsa söz konusu aşk olduğunda, amaç da buydu.

SON

About Kelsey Woods

Kelsey Woods ilk romanı Lovingly Restored'ın yazarıdır. İlk kitabını beş yaşındayken daktiloda yazmıştır. 'Sugar The Adventurous Hummingbird' çok güzel olsa da, şimdi size baharatlı çağdaş romantizm sunmak için Microsoft Surface'ini kullanmayı tercih ediyor.

Kelsey, kalçasından duygusal destek Kindle'ına bağlı olarak ya da yetmişli yaşlarındaki kadınlarla birlikte dinlenme merkezindeki egzersiz sınıflarında bulunabilir.

İki kız çocuğu annesi ve polis eşi olarak güzel Vancouver Adası'nda yaşıyor ve her fırsatta Pasifik Okyanusu'na yakınlığıyla övünüyor.

Also by Kelsey Woods

West Isle Romantik Serisi

[Sevgiyle Onarılmış Telaşsız
Kalpler](#)



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.